

DENGÊ KURDÎSTAN

BIJÎ KURDÎSTAN'A AZAD Û DEMOKRATÎK

**3 AĞUSTOS 2014'TE ÊZİDÎ HALKIMIZA KARŞI
YAPILAN SOYKIRIMI LANETLİYORUZ.**

3 AğuŖstos Êzidî Soykırımı Günü

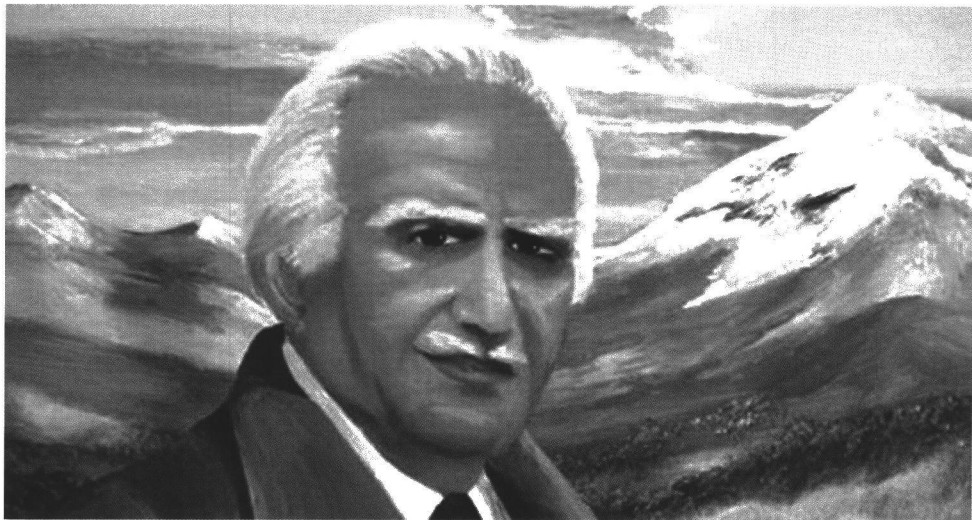

Kürt ressam Ammar Atrasamî'nin Şengal'de Êzidî katliamı konulu tablosu

**ORGANA WEŞANA NAVENDÎ A PARTÎYA KOMUNÎST A KURDÎSTAN
KKP MERKEZ YAYIN ORGANI**

Sal: 27 Tarîx:Tirmeh 2018 Hejmar: 25

CIGERXWÎN

GULFIROŞ

Ez ji xew rabûm, gulfiroşek dî,
Pir gelek şa bûm, gul bi dil didî.
Gul bi dil didî.

Hebû me yek dil, tev jan û kul bû,
Ne bûme bawer, gul bi dil bidî.
Gul bi dil bidî.

Bazar me kir go, ser bi ser nadim,
Ê gulperest bî, can û dil didî.
Can û dil didî.

Min go kî didî, can û dil bi gul,
Go: ev bazar e, dil bi kul didî.
Dil bi kul didî.

Min can û dil dan, dil kiriye qêrîn,
Go ho Cegerxwîn, dil bi gul didî.
Dil bi gul didî.

DENGÊ KURDISTAN

Yazışma Adresi: Mehmet Yasar Neugasse 4 6340 Baar / Schweiz

E-Mail: dengekurdistan@outlook.com

İÇİNDEKİLER

■ SUNUŞ	04 - 05
■ 3 AĞUSTOS ÊZIDÎ SOYKIRIMI GÜNÜ.....	06
■ TUNCAY ATMACA VE DEVRİMCI ALI YOLDAŞLARI SAYGIYLA ANIYORUZ	07
■ FAŞİZME VE ŞÖVENİZME KARŞI ‘EMEK, DEMOKRASI, ÖZGÜRLÜK, BARIŞ BLOKU’ ÖRELİM	08
■ KKP MERKEZ KOMİTESİ HALKİMİZİ SEÇİMLERDE DEMİRTAŞ'I VE HDP'YI DESTEKLEMeye ÇAĞIRIYOR!.....	09 - 10
■ KKP'DEN BASKIN SEÇİM TUTUMU!	11 - 12
■ “..... TUZ KOKARSA NEYLER SİN?” / K. BİLGET	13 - 16
■ HAYATIN ÇELİŞKİSİNİ YAKALAMA DEHASI - S. ERDOĞDU.....	17 - 24
■ KKP TEMSİLCİSİ SERHAT ÇETİNKAYA 'NİN KÖLN MITİNGİNDE YAPTIĞI KONUŞMA	25 - 27
■ 24 HAZİRAN SEÇİMLERİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ - MEHMET YAŞAR	28 30
■ HAZİRAN - AĞUSTOS AYLARI ARASINDA ARAMIZDAN AYRILAN YOLDAŞLARIMIZI SAYGIYLA ANIYORUZ	31 - 34

SUNUŞ

2018 yılı da yine ülkemizi dört bir yandan kuşatan düşmanlarla amansız bir savaş halinde başladı. Tüm dünya halklarının da desteğiyle halkımız gerek ülkemiz topraklarında, gerekse diasporada Afrin'in faşist Türk devleti tarafından işgal edilmesine karşı ayağa kalktı. Halkımız tüm güçlerini, yüreğini ortaya koyarak faşist Türk devletinin emellerine ulaşmaması için müthiş bir çaba içerisine girdi. Bu süreçte partimiz de üzerine düşen görevleri yerine getirmek için var gücüyle çaba gösterdi.

Afrin işgali sonrası Bahçeli - Erdoğan ikilisinin baskın seçim kararı gündeme geldi. KKP Merkez Komitesi hemen olağanüstü toplanarak (10 Nisan) baskın seçime dair parti tutumunu belirledi ve bunu deklar etti ve bütün pratik faaliyetlerin ağırlığı seçim çalışmaları üzerine yoğunlaştırdı. Bu faaliyetlerde hemen her gün bir ya da birkaç etkinlik, toplantı, tartışma, görüşme ve daha başka çalışmalarla adeta soluk soluğa süreçte etkide bulunmaya gayret ettik.

KKP MK, 7 Temmuz'da yaptığı toplantıda hem 24 Haziran seçim sonuçlarını değerlendirdi; hem de bazı örgütsel kararlar aldı. Yapılan değerlendirme sonucunda KKP MK'nin seçimler öncesinde belirlediği politikaların ne kadar isabetli olduğu ortaya çıktı. 8 Mayıs 2018 tarihli KKP MK bildirisinde şöyle deniliyordu:

<<Yapılacak seçim, neyle sonuçlanırsa sonuçlansın, sandıklar açıldığı andan itibaren çalıntı ve sahte oylarla 2017 Nisan'ında kılıpayı kabul ettirilen faşist Anayasa fiilen yürürlüğe girecek. Bu Anayasaya göre seçilecek olan sözde "Cumhurbaşkanı", aslında seçilmiş kraldan başka bir şey olmayacak. Yeni rejim istibdat rejimi, seçilecek kral sınırsız yetkilere sahip bir müstebit olacak. Önümüzdeki

Önümüzdeki "Cumhurbaşkanlığı seçimi" despot seçimidir. ...

Yeni Anayasaya göre teşkil edilecek hükümet sözde cumhurbaşkanının meclis dışından kimselerle kuracağı, yalnızca firavuna karşı sorumlu olan kukla bir hükümet olacak. Hükümet üyeleri artık "Bakan" değil, "vezir" ya da "nazır" olacak; hükümet de "Divan" olacak. Bütün bu vezir ve nazırlar seçilmiş padişahın birer "kapıkulu"ndan başka bir şey olmayacaklar. Yani yeni "Meclis" bir meşrutiyet meclisi kadar bile yetkisi olmayan göstermelik bir meclis olacak>> diyor ve

<< Bundan böyle burjuva demokrasisinin "güçler ayrılığı"nın son kırıntıları ve sözde "Hukuk Devleti" de ortadan kalkıyor. Ve çoktandır fiilen tek adamın elinde olan yasama, yürütme, yargı, medya, polis, silahlı kuvvetler, kısacası her şey, şimdi resmen, "Anayasal olarak" da tek adamın kontrolü altına" girecek diye öngörde bulunuyordu.

24 Haziran seçimleri sonucunda ortaya çıkan tablo tam da böyle oldu. Şimdi artık faşist diktatörlük "resmi ve anayasal" hale gelmiş durumdadır. Kurulan "Yeni Türkiye" artık tam anlamıyla faşist bir diktatörlüktür. Kimilerinin saptırmaya çalıştığı gibi Erdoğan ne bir Mustafa Kemal, ne Menderes, ne Demirel, ne de Ecevit'ten nitelik farkı olmayan bir diktatör değildir. Yine Bonapartizm, Doğu Despotizmi türünden yakıştırmalar da yeni rejimin özünü saklayan bilinçli saptırmalardır. Zannedildiği gibi, kurulan rejim, bir 2. Cumhuriyet rejimi de değildir. Bütün bu çarpıtmaların amacı, mevcut rejimin halen ortadan kaldırma gereği duymadığı kimi kırıntılardan yararlanma oportünizmidir.

Dolayısıyla rejimle işbirliği yaparak birbirini zımnı olarak meşrulaştırmayı gizleme gayretinden başka bir şey değildir. Geçmişte "Yetmez ama Evet" diyen oportünizm; bugün de Erdoğan şefliğindeki faşist diktatörlüğü sıradan burjuva politikacılığıyla eşdeğer gösterme ve onun faşist özünü gizleme çabası içindedir. Bunun karşılığında rejimin müsamahasından, legal imkanlarından, icazet ve toleransından yararlanmaktadır. Ancak bu yolun çıkmaz bir yol olduğu, faşizmin ekmeğine yağ sürdüğü tarihsel tecrübelerle sabittir.

Biz, sonucun nasıl olacağını öngörmemize rağmen seçimlerde pasif ve tavırsız kalmayı yanlış bulduk. Seçimlere diğer devrimci demokratik güçlerle birlikte katılmayı, HDP'nin çatısı altında demokratik bir blok oluşturmayı ve seçimlere bu blokla katılmayı uygun gördük. Bu doğrultuda HDP'nin başarılı sonuç alması için çaba gösterdik. 20 Nisan tarihli KKP MK bildirgesinde 10 maddelik bir program önerdik ve bu program temelinde;

<<Kürdistan ve Türkiye halklarının ilerici, devrimci, demokratik güçlerinin birleşik bir Emek, Demokrasi, Özgürlük ve Barış Platformuyla rejimin ve tüm burjuva partilerinin karşısına çıkması için çaba harcayacağız" dedik ve bu politika doğrultusunda çeşitli bölgelerde aday adayları gösterdik. Yoldaşlarımız tüm seçimler boyunca azami gayretle parti politikalarını hayata geçirmeye çalıştılar.

Bu sayımızda KKP MK'nin seçimlerle ilgili bildirme, bildiri ve açıklamalarının bazılarını yer veriyoruz.

Ayrıca, bu sayımızdan itibaren "eskiden kopuş" adına partimiz KKP'ye likidasyonu dayatan "tasfiyecilik"i ideolojik yönden mercek altına alıyoruz. "Yenilenme" adına marxizm - leninizme savaş açan ve şurdan burdan derleme abur cubur fikirleri "21. Yüzyıl Sosyalizmi" olarak piyasaya savuran kafa ile ideolojik hesaplaşma herkesten önce partimizin görevidir. Kürdistan'da devrimci komünizmi KKP temsil eder; bu dün böyleydi; bugün de böyledir; gelecekte de böyle olacaktır. Bu vesileyle KKP'nin devrimci değerlerine sahip çıkan tüm eski yoldaşlarımızı ve genç komünistleri partimize çağırıyoruz. Parti tasfiyeciliğine önce "tehlikeli" kadroları tasfiye etmekle başlayan kafanın aldığı kararların hepsi geçersizdir. 8. Kongremizin aldığı özeleştirici kararlarının gerekçelerinde bu konu izah edilmişti. Denge Kürdistan'ın 23. ve 24. sayılarında yer alan kongre ve MK Plenumu kararlarına bir kez daha göz atmak yeterlidir. Haydi yoldaşlar KKP saflarına!

3 AĞUSTOS ÊZİDÎ SOYKIRIMI GÜNÜ

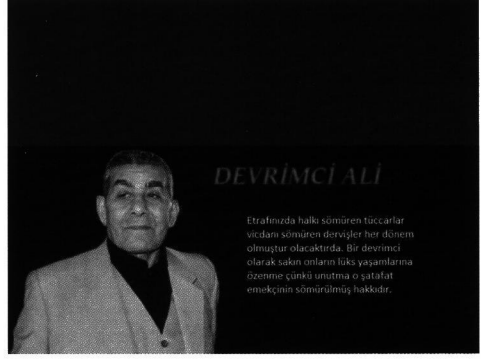
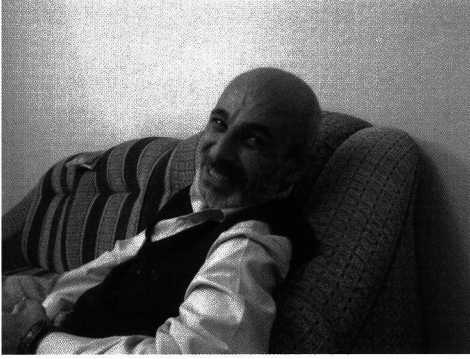
Êzîdî halkımız faşist Erdoğan'ın beslemesi barbar İŞİD tarafından 3 Ağustos 2014'te insanlık tarihinin kaydettiği en vahşi soykırımlardan birine maruz kaldı.

Êzîdî halkımız faşist Erdoğan'ın beslemesi barbar İŞİD tarafından 3 Ağustos 2014'te insanlık tarihinin kaydettiği en vahşi soykırımlardan birine maruz kaldı. Bu soykırım Êzîdî halkımızın hafızasına "72'inci Ferman" olarak kazıldı. İŞİD 3 Ağustos gecesi saat 02:00 sularında ağır silahlarla Şengal'e saldırdı. Êzîdî halkımızdan kurtulabilenler Şengal dağına sığındı. Ancak binlerce insan katliamda hayatını kaybetti; binlerce kadın ve çocuk canı İŞİD tarafından kaçırıldı; köle pazarlarında satıldı. Şengal dağına sığınan halkımızdan yaşlı, sakat, hasta ve çocuklar yiyeceksizlik ve susuzluk yüzünden can verdi.

Dünyanın gözleri önünde cereyan eden vahşetin yaşandığı günlerde TC'nin cumhurbaşkanı Erdoğan ve başbakanı Davutoğlu başta olmak üzere TC yöneticileri adeta bayram yapıyorlardı. Sözde "uygar dünya" ise kılını bile kıpırdatmadan vahşeti seyrediyordu.

3 Ağustos günü insanlık tarihine, 72'inci kez soykırıma uğrayan Êzîdî halkımızın soykırım tarihi olarak kayıtdoldu. Dördüncü yılında acıyla hatırladığımız soykırımı bir kez daha lanetliyoruz. Tarihi baştanbaşa soykırımlarla dolu halkımız elbette makus talihine er geç son verecek; bütün parçalarda sömürgeci boyunduruğu kırıp, halkımızı kölelik altında tutan egemen devletleri yıkacak ; özgür ve bağımsız Kürdistanı kuracaktır. Tüm soykırımların intikamı ancak böyle alınacaktır. O gün geldiğinde halkımıza bu zulümleri reva görenlerin hayatta olanları cezalarını çekecek; artık yaşamayanları ise tarihin karanlık sayfalarında sonsuza kadar lanetli katiller olarak kaydedilecektir.

TUNCAY ATMACA VE DEVRİMCİ ALİ YOLDAŞLARI SAYGIYLA ANIYORUZ

KKP adına Genel sekreteri Kasim Hesenkar Tuncay Atmaca ve Devrimci Ali yoldaşların yıldönümü dolayısıyla bir mesaj yayınladı.

Tuncay Atmaca ve Devrimci Ali yoldaşları saygıyla anıyoruz.

Ülkemizin kalbine hancer sokularak dört parçaya bölünmesi ve tamamen sömürgeleştirilmesinin başladığı 24 Temmuz 1923 lanetli Lozan belgesinden bu yana geçen 95 yıldır takvimlerdeki bütün aylar hatta günler ülkemiz Kürdistan halkları açısından önemli günler haline gelmiştir.

İşte ülkemiz halkları açısından nasıl ki Temmuz'u hiç unutmamamız gerekiyorsa partimiz Partiya Kominista Kurdistan açısından da bu ayın acı hatıraları var. Temmuz ayı ulusal özgürlük ve sosyalizm davamızın önderleri Tuncay Atmaca ve Devrimci Ali'nin toprağa düştükleri bir aydır.

Bizler biliyoruz ki yoldaşlarımız yaşadıkları dönemde etraflarını güneş gibi aydınlattılar ve artlarında muazzam bir devrimci miras bıraktılar. Biz KKP olarak Tuncay ve Devrimci Ali yoldaşlarımızın kavgalarını ve amaçlarını unutmadan onların aydınlattığı kızıl güzergahtan yürümeye devam edeceğiz. Onların bizlere emanet ettikleri kızıl bayrağı yükseklerde taşımak boynumuzun borcudur. Kahramanlarımızı sevgiyle anar, aziz anıları önünde saygıyla eğilirken yoldaşlarımızı bir kez daha selamlıyoruz.

28 Temmuz 2018
***KKP adına Genel sekreter
Kasim Hesenkar***

FAŞIZME VE ŞÖVENİZME KARŞI 'EMEK, DEMOKRASİ, ÖZGÜRLÜK, BARIŞ BLOKU' ÖRELİM

Faşizme ve Şövenizme Karşı 'Emek, Demokrasi, Özgürlük, Barış Bloku' Örelim

Erken Seçimler dolayısıyla ittifaklar, bloklar, cephele kuruluyor. Kürdistan Komünistleri aşağıdaki acil talepler etrafında bir devrimci ittifak oluşturulmasına hazırdır. Böyle bir ittifak Türki, Kürdi ve benzeri bir ulusal temele değil; Emek, Demokrasi, Özgürlük, Barış eksenine dayanır:

1- Faşist Anayasa'nın iptal edilmesi; Kürt, Türk ve azınlık halklarının çıkar eşitliğini, insan hak ve özgürlüklerini güvence altına alan yeni bir anayasanın hazırlanması;

2- Olağanüstü Hal ve KHK'lerin derhal kaldırılması. Basın-yayın, kültür-sanat, toplantı, gösteri ve siyasi örgütlenmeler gibi hak ve özgürlükleri kısıtlayan, yasaklayan bütün yasaların [Terörle mücadele yasası, seçim ve siyasi partiler yasaları, sürgün, sansür vb. yasa ve karnamelerin] iptal edilmesi. Köy koruculuğu, JİTEM, SADAT, JÖH, PÖH, HÖH vs. gibi gizli açık özel savaş birimlerinin lağv edilmesi;

3- Kürdistan'daki askeri operasyonlara son verilmesi. Nüfusun zorla göçettirilmesinin durdurulması, devletin militarist güçlerince evleri yakılıp, yıkılan, mallarına el konulanların zararlarının devletçe karşılanması; bu yıkıma neden olan devlet kurumları ve sorumlularının yargılanması; köy ve kasabasına geri dönmek isteyenlere uygun, güvenli ortam hazırlanması;

4- Kürtçe'nin her kademedede eğitim, öğretim dili olması; resmi dil sayılması;

5- Yargı bağımsızlığı, üniversitelerin özgür ve özerk hale gelmesi;

7- 21 Mart Newroz, 1 Mayıs İşçi ve 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün resmi tatil günleri haline getirilmesi ;

8- Genel af çıkarılması, savaş hukuku ihlallerinin araştırılarak sorumluların cezalandırılması;

9- Din ve mezhep ayrımcılığına son verilmesi, devlet eliyle dini eğitim ve öğretime son verilmesi. Hukuki, sosyal, siyasi her alanda tam laiklik uygulanması;

10- Tüm yerel yönetimler üzerindeki devlet baskısına ve merkezi müdahaleye son verilmesi; zindanlardaki seçilmiş belediye yöneticilerinin derhal serbest bırakılması ve görevlerine iade edilmesi; belediyelerin dokunulmaz, özerk, demokratik kurumsal güvencelere kavuşturulması.

11- AKP, MHP, İYİ PARTİ, SAADET PARTİSİ, VATAN PARTİSİ gibi faşist veya şöven partilerin kapatılması; sorumlularının yargılanması.

KKP·30 Nisan 2018

KKP MERKEZ KOMİTESİ HALKİMİZİ SEÇİMLERDE DEMİRTAŞ'I VE HDP'Yİ DESTEKLEMeye ÇAĞIRIYOR!

Yığıt Kürt ve Kürdistan Halkları

Kürt ve Kürdistan Halklarının düşmanı Tayyip ve müttefiki Bahçeli kendi aralarında "Cumhur İttifakı" kurdular ve baskın seçim kararı aldılar. Öteki Kürt ve Kürdistan halkları düşmanı partiler de; Kılıçdaroğlu, Akşener, Karamollaoğlu "Millet İttifakı" adında kendi aralarında ayrı bir ittifak bloku oluşturdular.

Yapılacak seçim, neyle sonuçlanırsa sonuçlansın, sandıklar açıldığı andan itibaren çalıntı ve sahte oylarla 2017 Nisan'ında kılıpayı kabul ettirilen faşist Anayasa fiilen yürürlüğe girecek. Bu Anayasaya göre seçilecek olan sözde "Cumhurbaşkanı", aslında seçilmiş kraldan başka bir şey olmayacak. Yeni rejim istibdat rejimi, seçilecek kral sınırsız yetkilere sahip bir müstebit olacak. Önümüzdeki "Cumhurbaşkanlığı seçimi" despot seçimidir. Tiran seçimidir. Firavun seçimidir.

Yeni Anayasaya göre teşkil edilecek hükümet sözde cumhurbaşkanının meclis dışından kimselerle kuracağı, yalnızca firavuna karşı sorumlu olan kukla bir hükümet olacak. Hükümet üyeleri artık "Bakan" değil, "vezir" ya da "nazır" olacak; hükümet de "Divan" olacak. Bütün bu vezir ve nazırlar seçilmiş padişahın birer "kapıkulu"ndan başka bir şey olmayacaklar. Yani Yeni "Meclis" bir meşrutiyet meclisi kadar bile yetkisi olmayan göstermelik bir meclis olacak.

Bundan böyle burjuva demokrasisinin "güçler ayrılığı"nın son kırıntıları ve sözde "Hukuk Devleti" de ortadan kalkıyor.

Ve çoktandır fiilen tek adamın elinde olan yasama, yürütme, yargı, medya, polis, silahlı kuvvetler, kısacası her şey, şimdi resmen, "Anayasal olarak" da tek adamın kontrolü altına giriyor.

Halihazırdaki Saltanat Anayasası'nı paçavra gibi yırtıp atmadan; yerine Kürt ulusunun varlığını ve ulusal haklarını tanıyan ve teminat altına alan tam demokratik bir anayasa geçirilmeden yapılacak olan hiç bir seçim gerçek bir seçim değildir. Yapılacak seçimlerde "kırk katır mı, kırk satır mı" seçeneği bile sorulmuyor; kırk katırın ipini, kırk satırın sapını kimin tutacağı soruluyor.

Üstelik Kürtler ve emekçiler için taşların bağlı, köpeklerin serbest olduğu, iki burjuva blokun birbirleriyle it dalaşı yaparken; Kürtler karşısında "Yenikapı Ruhü"yla tek sürü halinde hırlandırdığı bir ortamda seçimler yapılıyor. OHAL koşullarında burjuva partiler gerek tek tek gerek ittifak halinde serbestçe hareket ediyorlar.

Seçimlerde Selahattin Demirtaş dışında demokrat kişilikli cumhurbaşkanı adayı; Halkların Demokrasi Partisi / HDP dışında demokratik nitelikli parti yok. Demirtaş uyduruk suçlamalarla hapiste; çok sayıda HDP milletvekili, üyesi ve yöneticisi hapiste yatıyor. Aralarında it dalaşı yapan "Yenikapı" partilerinin ortak hedefi seçimlerde Demirtaş'ı devre dışı bırakmak ve HDP'yi yüzde onluk anti - demokratik barajın altında tutarak göstermelik meclise sokmamak.

Sıraladığımız tüm olumsuzluklara rağmen seçimlere güçlü bir şekilde katılmak ve Kürt düşmanı, emekçi düşmanı Yenikapı partilerine unutamayacakları bir şamar atmak gerekiyor.

HDP Yenikapı partileri karşısında tek demokratik, halkçı alternatiftir. Seçim barajını yıkmak, Demirtaş'ı en yüksek oy oranıyla desteklemek kozmik odalarda halk düşmanı hesaplar yapan şöven, faşist, ırkçı, yobaz partilerin hesaplarını bir kez daha bozacak ve devrimci demokratik güçleri iktidara bir adım daha yaklaştıracaktır.

Biz KKP olarak bu anlayışla bugüne kadar tüm seçimlerde hiç bir ön koşul ileri sürmeden HDP'yi destekledik. Önceki Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde de Demirtaş'ı destekledik. Bazı reformist-''yetmez ama evetçiler'' gibi Demirtaş'ı ve HDP'yi "Türkiyelileşme" söylemlerine bakarak diğer tüm partilerle aynı kefeye koymadık. Kürt sorununun köklü çözümü olarak bağımsız ya da federal ulusal devlet kurma hakkını savunmasa bile; sorunun köklü çözümü yolunda ileri adımlar anlamına gelen asgari demokratik taleplere programında, söylemlerinde ve eylemlerinde yer veren ve bu nedenle rejimin ve tüm "Yenikapı" partilerinin ortak hedefi haline gelen HDP'nin bir çeşit "demokratik bir koalisyon", "çatı" ya da "ittifak" partisi olduğunu dikkate aldık.

Bu anlayışla bu seçimlerde de Demirtaş'ın adaylığını ve HDP'yi destekliyor; halkımızı da güçlü biçimde desteklemeye çağırıyoruz. Mitinglerde, alanlarda, sokaklarda, evlerde, fabrikalarda kısacası her yerde Demirtaş'ın ve HDP'nin kazanması için çalışalım. Seçim günü oylarımızı Demirtaş ve HDP için kullanalım.

Biz KKP olarak tüm halkımızı ve Türkiye'nin tüm halk ve inançlardan emekçilerini; ilericilerini, demokratlarını

Yenikapı partilerini rezil etmek için;

İçte ve dışta cihat ve fetih peşinde koşan Cumhurbaşkanlığına yere sermek için;

Sur'da, Cizre'de, Nusaybin'de ve diğer şehirlerimizde hunharca katledilen canlarımızın kanı, analarımızın ahı için; yıkılan kentlerimizin hesabını sormak için;

Biri "On Afrin'i bir Mehmetçiğime kurban ederim" diyen; öteki Afrin'i dünyanın gözü önünde işgal ve ilhak edip yüzbinlerce insanımızı topraklarından sürgün eden Kürt ve Kürdistan düşmanlarına güçlü bir tokat atmak için

Demirtaş'ı ve HDP'yi desteklemeye çağırıyoruz.

Cumhur İttifakı ile Millet İttifakı halinde birbirleriyle dalaşan; ama HDP karşısında Yenikapı İttifakında buluşan tüm gerici, şöven, faşist partiler karşısında anti- faşist, anti - emperyalist demokratik cepheyi tabandan örelim ve hepsine karşı güçlü biçimde mücadeleyi yükseltelim.

Kahrolsun gerici, şöven faşist düzen partilerinin 'Cumhur', 'Millet', Yenikapı İttifakı

Yaşasın Halkların Devrimci, Demokratik İttifakı

08 Mayıs 2018

PARTİYA KOMİNİSTA KURDÎSTAN

KKP

Merkez Komitesi

KKP'DEN BASKIN SEÇİM TUTUMU!

KKP Merkez Komitesi TC devletinin 24 Haziran'da yapılacak erken seçimler kararını ele aldı ve aşağıdaki tespit ve kararlara ulaştı:

1. Bu seçimler, hangi sonuçla sonuçlanırsa sonuçlansın, Nisan 2017'de çalınıtı oylarla onaylatılan Faşist Anayasa'nın derhal yürürlüğe girmesini sağlayacaktır. Seçimlerin önceden öngörülen zamanda değil de baskın basanıdır tarzında yapılması seçimin özünü değiştirmiyor. Seçimler 2017 Nisan'ında yeni Anayasa'ya Hayır diyenleri de reddettikleri Anayasayı fiilen onaylama tuzağına düşürüyor.

2. Buna göre TC'nin Cumhurbaşkanlığına seçilecek olan zat seçilmiş bir padişah olacak; yasama, yürütme, yargı gibi temel görev ve yetkileri elinde bulunduracaktır. Yeni parlamento ise 12 Eylül Cuntasının Danışma Meclisi kadar bile yetkiye sahip olmayan göstermelik bir adres olacaktır.

3. Seçimler sahte demokrasi gösterisine dönüşmüştür. Gösterinin tüm cambazlıkları, saltoları ve numaraları karşısında halklarımız seyirci durumuna sokulmuştur. İktidarıyla muhalefetiyle bütün düzen partileri bu oyunun içindedir. Kayıkcı döğüşü yapıyorlar, halkı aldatıyorlar. Tüm temel konularda farklı üslupla aynı tutumu takınıyorlar. Kuzey Kürdistan'da halkımıza karşı yürütülen azgın çökertme savaşını destekleyen, Afrin işgaline onay veren, HDPLi vekillerin dokunulmazlıklarının kaldırılmasına hiç bir itirazları olmayan bu partilerin hepsi halklarımıza karşı ihanet içindedir. Bu partilerin iç yüzlerini teşhir etmek, aldatılmış yığınları bunların etkisinden kurtarmak komünistlerin görevidir. Bu görev bu partilerin satılık yöneticileriyle işbirliği yaparak yerine getirilemez.

4. Seçimler keyfi polis rejimi altında, OHAL, KHK ve Savaş Hali koşullarında yapılmaktadır. Bu yönüyle de gayri meşrudur; göstermelidir.

5. Tüm bunlara rağmen başta ülkemiz Kürdistan'da yaşayan halkımız olmak üzere TC'de işçiler, emekçiler, aydınlar derin hoşnutsuzluk ve tepki içindedir. Burjuva partileri bu tepkileri kendi kazanç hanelerine dahil etmek için şiddetli bir seçim hezeyanı yaratmakta, halkın tüm beklenti ve umutlarını seçimlere endekslemektedirler. Seçimler sahte bir Cumhuri İttifakı ile Adalet ve Demokrasi Kampı arasında geçecekmiş gibi bir hava yaratmaya çalışmaktadırlar.

6. İktidarıyla muhalefetiyle burjuva partilerinin bu çabalarının asıl amacı olgunlaşmakta olan devrimci krizi saptırmak, "seçim" atmosferi içine hapsedmek, bu çerçevede boğmaktır.

7. Ancak halklarımızın tepki ve öfkeleri bütün bu hesapları altüst edecek derinliktedir. Burjuva partilerinin halkın tepki ve öfkelerine tercüman olacak, acil demokratik istemlerini karşılayacak tutarlı politikaları, projeleri yoktur. Fakat seçimler vesilesiyle hepsi maske takmakta, kuzu postuna bürünmekte, bol bol boş vaatler savurmaktadırlar.

8. Kürt ulusal sorununu göz ardı eden, "etnik sorun" seviyesine düşüren, basit bazı hak kırıntılarıyla sınırlayan hiç bir parti "demokratik" sıfatına layık değildir. Devrimci demokratik bir ittifakın en önemli unsuru Kürdistan'ın varlığını ve Kürt ulusal sorununun asgari demokratik çözümünü önüne koymaktır.

9. Partimiz bu temelde bütün devrimci, demokratik partilerle güç ve eylem birliğine açıktır.

İYİ PARTİ, CHP, SAADET PARTİSİ, VATAN PARTİSİ gibi ırkçı, şövenist partileri "Demokrasi Cephesi", "Hayır Cephesi" içinde birlikte yer aldığımız güçler olarak görmüyoruz. Halkın bu partiler hakkında taşıdığı yanlışları düzeltmek, bunlara kanmış emekçi kitleleri bunlardan koparmak ancak burjuvaziye güvenmemek temelindeki devrimci ilkeye sıkı sıkıya uymakla mümkündür. Bu partilerle gizli pazarlıklarda, yahut ehven-i şer mantığıyla bunların kuyruklarına takılma ilkesizliğinde yokuz.

Kürdistan ve Türkiye halklarının ilerici, devrimci, demokratik güçlerinin birleşik bir Emek, Demokrasi, Özgürlük ve Barış Platformuyla rejimin ve tüm burjuva partilerinin karşısına çıkması için çaba harcayacağız.

İçinde yer aldığımız ve alacağımız platformlarda bu ilkeleri savunacak; bunları geçerli hale getirmeye, kabul ettirmeye çalışacak; bununla birlikte devrimci güçlerin benimsediği kararlara uyacağız. Bu, tutum kitlelere kendi özgün tutumumuzla gitmemize engel değildir.

10. Emek, Demokrasi, Özgürlük ve Barış Cephesi çatısında birleşecek güçlerin asgari programı:

a- 12 Eylül Cuntası ve 2017 Nisan Anayasalarını yırtıp atarak; Kürt halkının varlığını ve ulusal haklarını teminat altına alan yeni bir Demokratik Anayasa'nın kabul edilmesi;

b- Kürdistan'da yürütülen sömürge savaşına ve Kürdistan'da halkımıza karşı savaştırılan Türk askerlerinin, özel timlerinin, polislerinin ve köy korucularının varlığına derhal son verilmesi;

c- Genel siyasi afı tüm siyasi tutsakların serbest bırakılması; gasp edilen hak ve itibarlarının iade edilmesi, uğradıkları zararların tazmin edilmesi;

d- Gizli - açık tüm faşist parti ve örgütlerin, para-militer kuvvetlerin dağıtılması;

e- Tayyip ve şürekasının yargılanması ve işledikleri suçların hesabının sorulması;

f- Saldırgan dış politikaya; Afrin ve Rojava'nın diğer şehirlerinin işgaline; Güney Kürdistan ve Rojava'nın geri kalanı üzerindeki şantaj ve tehdit politikalarına son verilmesi...

20 Nisan 2018, KKP Merkez Komitesi

“..... TUZ KOKARSA NEYLERSİN?” K. BILGET

Kısa bir ön not: Tarihi yaklaşık belli bu tarihsiz yazı 1994 başlarında yazılmış. El yazması halini dosyalarımın birisinin arasında buldum. Yazı, o zaman haftalık NEWROZ gazetesin de yayınlansın diye yazılmıştı. Ama sansüre uğramış ve okura ulaşmamıştı. Güncelliğini koruduğu kanısındayım. Virgüline dokunmadan...

Öncelikle bir hatırlatma yapalım: Newroz'un (haftalık olanın) 8. Sayısında DEP (Demokrasi Partisi) ile ilgili, Hasan Toprak imzalı; “DEP VE YENİ ARAYIŞLAR” başlıklı bir makale yayınlanmıştı. Eğer eleştiri denecekse, söz konusu makale de DEP, DEP içerisindeki çeşitli eğilimler ve isim verilmeden ben eleştiriliyordum. Bu yazıyı o zaman yazmayı düşünmüştüm. Çünkü makale, iç tutarsızlıklarının, bilgi eksikliğinden doğan maddi hatalarının yanı sıra işi çamur atmalara kadar götürmüştü. Buna rağmen, yanlış yorum ve anlayışlara yol verir endişesiyle bugüne kadar karşı bir yazı yazmadım. Ne var ki, bu kez Haydar Murat imzasıyla (aynı kişi) Newroz'un 14. sayısında “HEDEFLENEN PARTİ HADEP OLABİLİR Mİ?” başlığıyla ikinci bir yazı yayınlandı. Yanlış ve sakat mantıkta ısrar edildi. Benim için de cevap vermek kaçınılmaz oldu.

Söz konusu yazılarda DEP'in daraldığı ve tıkandığı tesbitinde bulunuluyor. Tek başına ele alındığında bu tesbit doğruya çok yakındır. Ancak, olgunun bütünden koparılamayacağını da her akli başında ki insan bilir. Yazılarda DEP'in daralmasının nedenleri olarak şunlar belirtiliyor: “1-Parti kuruluşlarının (DEP'in yedeği olarak HADEP kurulduğu için çoğul kullanılıyor.) yeterince tartışılmayıp aceleye getirildiği; 2-Rejime karşı sosyal eleştiri yapılmadığı; 3-Emperyalizme karşı tutum alınmadığı...” Bu üç şık her iki yazının da ortak noktaları

olarak ele alınmış. Sonra lütfedilip 14. Sayıda “Devletin DEP ve kitlesine yönelik saldırıların da etkisi (DEP'in daralmasına) olmuştur” denmiş.

Her iki yazıda da tesbitler yapmaya ağırlık verilmiş. Doğru sonuçlara ulaşabilmek ve doğru önermelerde bulunabilmek için doğru tesbitlerde bulunmak elbette gereklidir. Ancak, yetersizliklerden ve yanlışlıklardan kurtulmak için tesbitlerin önem ve öncelik sıralamasını iyi yapmak gerekiyor. Asıl konulara geçmeden şunları da öncelikle vurgulayalım: Sağlıklı bir yaklaşıma ve iç tutarlılığa sahip olmak gerekiyor. Yetmez; doğru ve yeterli bilgi de şarttır. Olgunun özgünlüğünü genelden koparmamalı ama, görmezden de gelinmemelidir. Tüm bunlarla birlikte ve öncelikle, öznelikten uzak olunmalıdır.

Biliniyor ama, biz bir kere daha hatırlatalım: DEP sürekli devletin toplu imha saldırılarının hedefi oldu. Yazarımız bu imha saldırılarını görmezden gelememiş ama, olabildiğince HAFİFE almış. “...etkisi olmuştur.” la geçiştirmeye çalışmış. Yazar kendisini yer yer öznelliğe boğmuş. Hatta yeterli bilgiye sahip olmadığı konularda kesin yargılarda bulunmuş. En önemlisi, konunun özüne ilişkin anlayışı sakat. Eleştirilerini çamur atmalara kadar varırmış. Kısa kimi örneklemeler:

8. sayıdan bir paragraf; “Kimileri ise, birlik sürecinde temsil ettikleri eğilimlerin politikalarından çok kendi şahsi yönelişlerini öne çıkararak bir başka cepheden sorunların büyümesine katkıda bulundu.” Bu paragraf cümleyi (benden başka) anlayan bir okurun olduğunu sanmıyorum. Kimler, bu “kimileri”? Hangi “şahsi görüşlerini öne çıkar”mışlar? Ne veya neler yapmışlar ve “sorunların büyümesine” neden olmuşlar?

“Kimileri” ile kast edilenlerden birisi benim. Yukarıda sorduğum soruların ise hiç birisinin yanıtı yok.Çünkü yazılanların gerçeğe hiçbir ilgisi yok. Yazar açıkça çamur atmış. Bile bile... Çünkü öznel davranmış. Çünkü, DEP ve DEP çalışmalarıyla hiç ilgisi olmayan, okurun bilemeyeceği nedenlerle biriktirdiği tepkisini dışa vurmuş. Böyle yazarlık, böyle politikacılık olmaz.

Örneğin, bizim anladığımız anlamda politikacı, olmayanı var gibi göstermez. Buradan açıkça soruyorum yazara: Herhangi bir DEP politikan var mı? Var diyebilir misin? Bununla ilgili dört satırlık bir belge gösterebilir misin?

Bu soruların cevaplarının olumsuz olduğunu ikimiz de iyi biliyoruz. Peki ben, olmayan politikayı nasıl bir kenara koyarda şahsi yönelişlerimi öne çıkarabilirim? Ayırt etmeksizin söylüyorum: Bana bir kişi de olsa, bir DEP’li bulun ki, “Kemal Bilget, DEP’te sorunların büyümesine katkıda bulundu” desin. Bulun ve bende yazar haklı diyeyim.

Buraya kadar yazdıklarım, asıl önemseydiğim ve öncelik verdiğim konular değildir. Asıl önemli olan, yazarın yazılarındaki temel yaklaşım ve baş vurduğu yöntemdir. Bu iki olguyu iç içe ele almaya çalışacağım.

Yazarın birlik anlayışı sakat. İçinde bulunduğumuz koşullarda (93- 94 yılları. 17 bin faili meçhulün yaşadığı yıllar.) birliğin gerekliliğini açmak anlamsızdır. Sayın yazarsa şu cümlelerle birliğe nasıl baktığını ortaya koymuş: “... Yasal bir partide yer almanın olmazsa olmaz ...olup olmadığını tartışalım.” DEP kasdedilerek söyleniyor: “ ... ayrılma gerçekleşirse saflardan birinde yer almak gibi bir aceleci yönelişe girmeyeceğiz.” Ve her iki yazıda da DEP; Türk sol çevreleriyle birlik sağlamak için gerekli çabayı harcamamakla eleştiriliyor.

Dikkat edilirse, utangaçça DEP’ten ve HADEP’ten çekilelim deniyor. En iyimser yorumla bunun anlamı şudur: Ya hep, ya hiç! Asgari hep; Kürt sol çevrelerinin birliğidir. (DEP dışında kalan Kürt solu yoktu.) Azami hepten kasıt ise Türk solunun birliğe katılmasıdır. Yazar, Türk solu ile birliğe özel önem veriyor. Türk solu birlik içerisinde yoksa biz de olmayalım düşüncesi utangaçça dile getiriliyor. Bu anlayış yanlışlığı “DEP ve HADEP’in kuruluş süreçlerinin tabanda ve Türk sol çevreleriyle tartışılmadan aceleyle getirildiği..” eleştirilerinde de kendini açığa vuruyor. Sanılıyor ki, tartışmanın uzatılması bir çok sorunu çözer. Sanılıyor ki, uzun uzun Türk sol çevreleriyle tartışılırsa birlik sağlanır. En azından DEP’in birliği korunur.

Hatırlatalım: Türk solu 87-88 den beri yasal bir partide birlik sağlamayı tartışıyor. Altı yılda katettikleri yol ortada. Altı yıl da biz mi onlarla tartışalım? Kaldı ki, Türk sol çevrelerinin gündeminde bizimle (Kürt solu ile) birlik sorunu da yok. Buna rağmen, yeterli olmasa da birlik çağrı ve çabası DEP cephesinde var.

DEP’ten ayrılanlar mı? Ayrılanlardan bir kesimi kendisini “SAĞ” olarak tanımlıyor. Bu nedenle ayrıldılar. Diğer kesim ise ağır iç tartışmalar ve dağılmalar yaşıyor. Bu durumda, “DEP’te birlik korunamadı” eleştirisinin bir anlamı var mı? Kürt sol çevrelerinin (illegal alanda) cephe tartışmaları bir yıldan beri sürüyor. DEP’teki kadar bile yol alınmadığını hatırlatayım. DEP, bugüne kadar Kürt siyasetinde sağlanmış en geniş birlikteliktir. HADEP’de öyledir. En uzun süre yaşayandır da. Niye gerekli dersleri çıkarmıyoruz? Dersleri hep hayalhanemizden ve kitaplardan mı çıkaracağız? Ama ben şundan eminim: DEP, rahat çalışma ortamı bulabilse idi, rüzgarı güçlü olacaktı. Ve Haydar Murat gibilerin yelkenlerini DEP rüzgarları şişirecekti (!)

Haydar Murat’ın kimi cümle ve paragrafları

var ki, insana, sayın yazar uzayda mı yaşıyor acaba dedirtiyor. Örnekler:

“DEP, rejime karşı sosyal eleştiri yapmıyor” muş. “ REFAH partisi DEP’ten daha solcu”ymuş. El insaf! Eleştiriye eyvallah! Ama çamur atmaya ne demeli? Sayın yazar; DEP, rejime karşı sosyal eleştiri görevlerini yerine getiriyor. Ve eleştirilerine uygun da davranıyor. Sizler, Zonguldak mitingine bir gözlemci bile göndermezken, DEP en üst düzeyde mitinge katılım sağlıyor. Türkiye işçi sınıfı kendi bayramına itibar etmezken, DEP onbinlerle 1 Mayıs’a katılıyor. Hükümetin “Demokrasi Paketi”yutturmacasına anında karşı çıkıyor. VE EN ÖNEMLİSİ; REJİM PARTİSİ OLMAYI; TÜM SALDIRILARA RAĞMEN KABUL ETMYEN PARLEMANTODAKİ TEK PARTİDİR. DEP’in yapamadığı, yapmak için fırsat bulamadığı ise; eleştirdiği sosyal sorunlarda somut alternatifler ve projeler üretmemesidir.

REFAH’ın solculuğuna gelince, buna kıyıyla güler herkesler. DEP’e çamur atmaktır bu. Bu vesileyle hatırlatalım: Bugün Türkiye’de solculuğun, demokratiğin, komünistliğin ve hatta insan olmanın bir ölçütü vardır: O da, Kürt sorununda savunulan anlayış ve takınılan tutumdur. Refah, ne deyip ne yapmaktadır?

Haa, birde DEP “ Anti emperyalist” değilmiş. Hem de gereksiz söyleyenler bu söz. Ben DEP yöneticisi olarak, İncirlik’te üstlenmiş “Çevik Güç” konusu hariç, DEP’in yetkili kurullarının emperyalizme karşı tutum almaktan kaçındığına hiç tanık olmadım. Sizin tanıklığınız var mı sayın yazar?

Bu kadarı da fazla dedirten bir başka örnek: “Kimileri, politik eğilimlerinin çıkarlarını (DENG çevresinden söz ediliyor) ülkenin / halkın genel politik çıkarlarının hep karşısına diktiler. Oylamalarda çoğunlukla tarafsız kaldılar”. (8. Sayı) El insaf sayın yazar!

Hangi DEP toplantısına katıldınız da, kast ettiklerinizin oylamalarda çoğunlukla tarafsız kaldıklarına tanık oldunuz? Biz birlikte çalışıyoruz ve ben biliyorum: O arkadaşlar hiçbir oylamada çekimser oy kullanmadılar. Bu bilgisiz ve desteksiz yazmanın amacı ne ola ki?

Bozuk saatte günde iki kez doğruyu gösterirmiş ya, yazar da “Kimileri, politik eğilimlerinin çıkarlarını ülkenin / halkın genel politik çıkarlarının hep karşısına diktiler” gibi doğru bir cümle kurmuş. DENG’cilere laf atmak için kurulmuş bu doğru cümle, beni kendi sınırlarımın dışına itti. Yazar ne der bilemem... DEP’in çeşitli kademelerinde çalışan tüm yoldaşlarım ve tüm Newroz çalışanları tanıtır; yazar hepimizin huzurunda ve kerelerce, “DEP’te olmakla bizim çıkarımız ne? Biz niye DEP’teyiz? “ vb gibi soruları defalarca hepimize sormadı mı? “BİZ”le kast edilen kimdi? Ülke miydi, halk mıydı? Bir insan ancak bu kadar tutarsız olabilir. Aynı anlayış senin için mübah, başkaları için günah mı? Böyle bir anlayışın sahibi nasıl olurda “DEP’te ciddi umutlarla yer alan devrimci-demokrat unsurlar, grup/ grupçuklar çiğ tutumlar nedeniyle giderek (DEP’ten) koptular” deme hakkını kendisinde görür?

Yazmanın kendisi bir sorumluluktur.Çala kalem yazılmaz. Birilerine küçümseyerek “grupçuk”, “güç değillerdi”, “ yok olmamak için birlik sürecinde yer aldılar” vb denilerek birliğe hizmet edilmez. Dahası, birileri de kalkar adama kimi sorular sorar. Hem de rakamlarla... Demegojisiz yanıt isterler. Unutulmasın: Politikacı nerede ne söyleyeceğini ve ne söylemeyeceğini bilendir.

Kısa bir ara not değinmesi: Yazara göre HADEP, Şerafettin Elçi’nin parti kurma girişiminin önünü kesmek için kurulmuşmuş. DEP kapatılmak isteniyor eyyyyy sayın yazar! Hem birilerinin parti kurmasının önünü kesmek kimin haddine!

Bunun yaşanmış bir örneği var mı? İster sola, ister sağa bakılsın, devletler bile bu alanda engelleyici olamamıştır. Ama yazarımız kafaya koymuş: Küçük düşünmekte ve birilerine çamur atmakta ısrarlı...

Sapmalar, komünist hareketin tarihinde zaman zaman görülmüştür. Zararları da büyük olmuştur. Hayalhanemizde kendimize özgü dünyalar, gerçek hayatta kendimiz için "gettolar" oluşturabiliriz. Ama bunlar, gerçek yaşama uymaz ve onun ihtiyaçlarına cevap vermez. Öznellikler ve azlıklar birileri için tatmin edici olabilir. Fakat bunların, bugün ciddi bir muhalefet, yarın ise iktidar olmak isteyen alternatif politik hareketler olmaları mümkün olmaz ve bu hareketlerin halk için bir anlamı da olmaz.

Temel doğrulardan sapmamak ve büyük düşünmek gerekiyor. Darlık ve sekterlikleri, dogmatik yaklaşımları ve "sol çocukluk hastalıklarını" çoktan geride bırakmış olmalıydık. Aktif müdahale gerektiren toplumsal süreç karşısında edilgenliği yol olarak seçmemeliyiz. Saldırıları ve olumsuzluklarla karşılaşınca kazanılmış mevzileri terk etme anlayışına pirim vermemeliyiz. Meşru- açık alanda bile olsa, politik mücadeleyi partisiz sürdüremeyiz. Doğru bile olsa, yalnızca tesbitler ve eleştiriler yapan olmaktan çıkmalıyız.

Son ve temel nokta: 1994'ün ilk dört ayında DEP yüzlerce yabancı konuk ağırladı. Bu, devletler düzeyini aşan bir diplomatik yoğunluktu. Tüm konuklara, DEP'in 1994 yılının ilk dört ayında uğradığı saldırıların özet dökümü yazılı olarak sunuldu. Kendilerine verilen dosyaları okuyup bilgilenen tüm heyetlerin (İki Alman SDP yetkilisi hariç) bize söylediklerinden birkaç söz: "SİZLER SİLAHSIZ GERİLLALARSINIZ. ÖLÜM KORKUSUNU YENMİŞSİNİZ. BU KOŞULLARDA POLİTİKA YAPMANIZ VE AYAKTA KALMANIZ, HAYRET VE HAYRANLIK VERİCİ." vb.

Uzayda yaşamayan, beynini kilitlememiş herkesler, DEP'in hangi koşullarda politika yaptığını bilir. Günlük basını izleyen herkes, DEP'in karşı karşıya olduğu güçlükleri görür. Ve böyle birisi bir gün, neden DEP'in giderek daraldığını yazmaya kalkarsa "... azgın devlet terörünün ve tırmandırılan şovenizm dalgasının da ETKİSİ OLMUŞTUR" diye yazmaz. Asıl ve belirleyici nedeni hafifsemez. DEP'in daralmasının asıl ve belirleyici nedeni "Türk devletinin azgın devlet terörüdür; bu teröre ses çıkaramayanlar da onun suç ortağıdır" diye yazar.

Çünkü herkesler bilir ki; DEP'li olmak ateşten gömlektir. İnsan ne zaman ensesine kurşun sıkılacağını bilemez. Üstelik savunmasızken... DEP'linin kendisini saklama/ gizleme olanağı yoktur. Yaşamı ise yaşamsal tehlikelerle doludur.

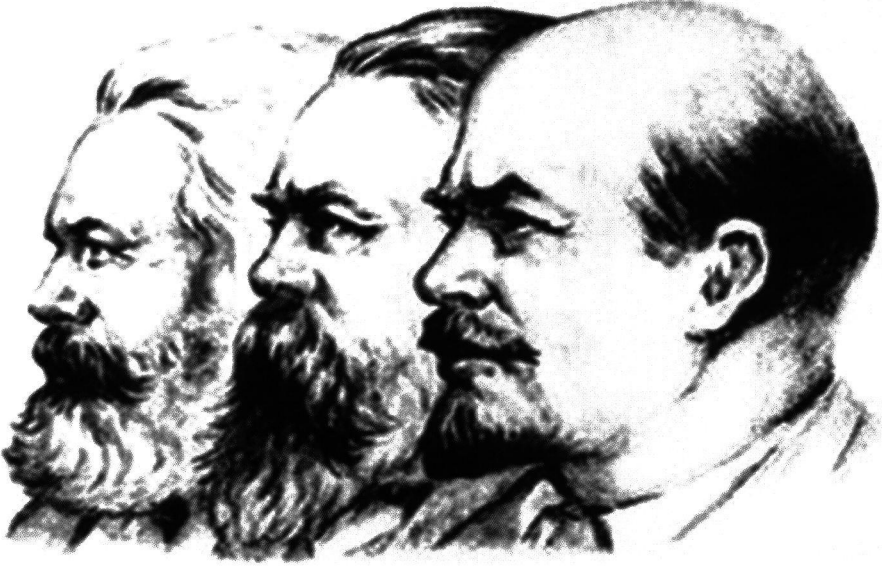
Yine bilinir; bu koşullarda akın akın kitleler DEP'e gelmez. Bir avuç sorumlu ve yürekli insan dışında herkesler DEP'e uzak dururlar. Çünkü korkmakta haklıdır. Ve bu koşullarda DEP'in daralması eşyanın tabiatı gereğidir.

Kürt sorununu dünyaya duyurmuş birkaç olgudan birisi olan DEP'in nitelik olarak küçülmemesi önemlidir. Bunu önleyecek olanlar ise görünür yanıyla Haydar Murat yada Hasan Toprak gibilerdir.

Fakaaaaatttt; "Deri kokarsa tuzlarsın. Tuz kokarsa neylersin?" Ne yazık ki tuzdan kokular yükseliyor. Kokan tuzla deri terbiye edilmez.

Mayıs 1994, Kemal Bilget

HAYATIN ÇELİŞKİSİNİ YAKALAMA DEHASI!

S. ERDOĞDU

Gazete Patika'da yayınlanan S. Çiftiyüreğin "Siyasal iktidar mücadelesinde pratiği söylemin önünde geliştirebilmek!" başlıklı yazısında ÖSP III. Genel Kongresi'nin Kasım 2018'de yapılacağı açıklanıyor. Ardından ÖSP Parti Meclisinin Temmuz 2016 toplantısında aldığı karara yer veriliyor. Konu "ÖSP isminin Partiye Komünist a Kurdistan olarak değiştirilmesi".

Yazar ÖSP'nin III. Genel Kongresi'nde yapacağı isim değişikliğini KKPlileşmek; kendi program ve tüzüğünü değiştirmeyi ise , KKP program ve tüzüğünü değiştirmek "sayıyor". Hakkını yemeyelim; sayın Başkan yazısının hiçbir yerinde açıkça "KKP programını değiştirmek" sözlerini telaffuz etmiyor.

Ya "program ve tüzüğü değiştirmek" diyor; ya da "ÖSP program ve tüzüğünü değiştirmek" diyor.

Ona göre ÖSP III. Kongresinde isim değişikliği yapıp KKP ismini alınca zaten KKP olacak; dolayısıyla KKP program ve tüzüğü de otomatikmen değişmiş olacak. KKP program ve tüzüğünü ÖSP kongresinde değiştirme hakkı yazıda açıkça söylenmese de; içeriğinde mündemiç.

ÖSP ad değiştirmekle KKP olmaz. Bir şeyin adını değiştirmekle o şey, olduğu şey olmaktan çıkmaz. Makyaj çirkinliği örter, ama ortadan kaldırmaz.

KKP son iki yılda iki kongre, bir konferans yaptı; her seferinde bu bayın KKP feshedilsin gayretlerini hezimete uğrattı.

KKP kongresinin üçte iki oy çoğunluğuyla partiyi fesh etme, başka partiyle birleştirme, program ve tüzüğünü değiştirme hakkı var. Fakat son iki kongrede bunların hiçbirini yapmadı.

Ama ÖSP Başkanı bu hakkı kendisinde buluyor. Çünkü kendisini ve partisini KKPlı sayıyor! Gülmeyin, "kendisini parti üyesi sayan herkes parti üyesidir" biçimindeki saçma fikirin RSDİP II. Kongresinde Martov tarafından savunulduğunu hatırlayın yeter. 2011'de üyelik de dahil KKP'deki tüm sıfatlarından istifa etmiş; ama yine de kendisini KKPlı sayıyor!

"BAĞIMSIZLIĞA GÖRE KONUMLANMAK, FEDERASYON MÜCADELESİNİ GELİŞTİRMEK!"

Yazar "ÖSP programı"nda "ulusal" ve "dini azınlıklar" tabirlerini çıkarmak gibi bazı ufak tefek değişiklikler dışında bir değişikliğe, yani programda bağımsızlık hedefine yer vermede, bu hedefi "yakın hedef" almaya gerek görmüyor. "Temelde bir değişikliğe gerek olmadığına" inanıyor. "Temel strateji açısından, ÖSP'nin mevcut programı, bağımsızlığa açıktır" diyor [Açık olduğuna göre bunu daha "açık" halde, adını koyarak anmaya gerek yok!]. Arkasından "bağımsızlığa açık" programın "bağımsızlığa kapı aralayan tespit ve hedefleri" taşıdığını göstermek üzere ÖSP programından alıntı yapıyor.

Yazar lafı eveliyip geveliyor programda bağımsız devlet talebine açıkça yer vermekten kaçınıyor; "pratikte bağımsızlığa göre konumlanalım; ama programda ona yer vermeyelim" diyor; tıpkı güneydeki KDP, YNK gibi davranalım; ya da takkiye yapalım demeye getiriyor. Zira ona göre halihazırdaki ÖSP programı zaten "bağımsızlığa açık", programın belirlemeleri zaten "bağımsızlığa kapı aralayan tesbit ve hedefler" içeriyor. O halde bağımsızlık talebini programa açıkça sokuşturmanın; fincancı katırlarını ürkütmenin ne lüzumu var! "Mesele söylemde değil konumlanmadır".

Program nedir ki? Söylem! ["Siyasal iktidar mücadelesinde, Kürdistan'ın dört parçasının yüz yılı aşan ulusal özgürlük mücadelesi, söylem (program) ile pratiğin diyalektiği incelendiğinde, ders çıkaracağımız zengin deneylerle doludur."]

Peki programda "temelde bir değişiklik" yapılmayacak; "bağımsızlık" talebi, mevcut ÖSP programında ona "kapı aralayan" bazı belirlemeler zaten bulunduğundan ötürü yeni programa alınmayacaksa üç senedir "Bağımsızlık mı, Federasyon mu" tartışmasını neden yapıyorsun? "Bazı "ufak tefek değişiklikler" için mi?

"Bağımsızlığa göre konumlanmak" göz boyamaya dönük boş laf; onu geçelim. "Federasyonu öne çıkararak güncelleştirmek"ten kast edilen, yeni parti programında, eski formülasyonu yeni kılıf altında tekrarlamak demek. Tercümesi: Yazarın program kavrayışında "bağımsızlık" talebine yer yok; "konumlanma"da ise istediğiniz kadar "bağımsızlık" diye haykırabilirsiniz!

Programa federasyon yazarsınız; fakat "konumlanmada" en yüksek perdeden tımtıraklı bağımsızlık nutukları çekersiniz; birileri pirenirse duruma göre "programımızda bağımsızlığa zaten yer yok ki" dersiniz; bunu yutmaz da "iyi ama her yerde bağımsızlığa göre konumlanıyorsunuz" derlerse; o zaman eğilir kulaklarına, "aldırmayın, o, sadece görüntü, konumlanmışız da ne yapmışız? Siyaset yapmışız, sivil siyaset! Siyasette propaganda olur. Propaganda söylemdir. Propaganda programa (söyleme) dayanır, programımızda (söylemimizde) ise federasyon talebini öne çıkarıyoruz; onu güncelleştirdik. Haa, konumlanmamız mı? O da söylem ama; program değil; ayrı söylem; hani anlarsınız ya!" der, sıyrılırsınız! Ne ince, ne kurnaz, ne yüksek politika! Bu kafa karışıklığını, bu kördüğümü çözebilene aşkolsun!

YAZARIN İSİM VE SEMBOLLER ÖNERİSİ

Yazar "parti isminde komünist kelimesinin kullanılmasının doğru" olduğuna inanıyor [inancı kuvvetlidir, hep inanır]. Fakat partinin "kullanacağı bayrak üzerindeki sembolere gelince bunu tartışalım diye öneriyor. Gerekeşi "bazı sembollerin ekonomik-sosyal yaşamda çoktandır karşılığı artık yok."

Kızıl renk ve yıldızı tartışmaya gerek görmüyor.

Gazete Patika yazarı "çekiç de sembol olarak kullanılabilir" diye lütfediyor. Ve ekliyor: "Zira zorladığımızda elektronikleştirilmiş ya da otomasyona dayalı üretimde robotun (nesnelleşmiş emeğin) kullandığı çekici de yine sembol olarak alabiliriz. Çünkü canlı (akışkan) emek gücü olarak işçinin kullandığı çekicinin yerini nesnelleşmiş emek olan robotun (makinenin) kullandığı elektronik çekiç almaktadır. Bu nedenle çekiç kullanılabileceği gibi her açıdan kapsayıcı yapıyla bizim ÖSP amblemindeki çark da kullanılabilir."

Sembollerin ekonomik ve sosyal yaşamın düzeyi ile ilgisi yok; ilişkisiz şeyler arasında ilişki kurmak yazara has bir davranış.

Yazar hem orak hem de çekici yüzyıl öncesinin sınıflarını temsil eden müzelik semboller olarak ele alıyor. Bunların geleceği temsil etmediğini, geçmişte kaldığını söylüyor. Yazarın bakışıyla hem orak hem de çekicinin yüzyıl önce bile geleceği temsil etmediğini söylemek mümkün. Hatta binlerce yıllık "Demirci Kawa önlüğü" [kesk u sor u zer] de müzelik sayılmalı. Oysa ne ulusal hareket, ne de sınıf hareketi köklerinden, geleneklerinden, devrimci içeriklerinden kopartılamaz. "Emeğin sembolü" yerine "nesnelleşmiş emeğin sembolü"nü kullanacaksanız robotu sembol yapın! Zorlama haline girmenize

gerek yok!

Çekiç de olabilir, çark da olabilir, vida da olabilir, çip de olabilir diye işçi sınıfı hareketinin tarihsel sürekliliğini temsil eden çekice bayrağınızda "zorlama" ile yer verirsiniz "ekonomik ve sosyal yaşamda" karşılıksız kalırsınız; iyisi mi zorlamaktan vazgeçin; "ekonomik ve sosyal yaşama" karşılık düşen daha uygun semboller var: Robot, çip, füze... her açıdan kapsayıcı yapıyla bizim ÖSP amblemindeki çark... ezelden gelen ve ebediyen var olacak olan tekerlek...

Yazar komünist bir partinin kullanacağı yıldız sembolünü "insan zihninde" "karanlığı aydınlatan" bir sembol olarak yorumluyor. Komünistlerin kullandığı yıldızı, 'karanlığı aydınlatan' bir simgeye indirgemek bilgisizlik değilse, kasıtlıdır.

Yazar esasen orak ve çekiç sembollerinden sıkıntı alıyor. Sıkıntı almasının nedeni, ileri sürdüğü argümanlar değil; o, esas olarak bu semboller geçmiş yüzyılın mücadele sembolleri olduğu için reddediyor. Geçmişe ait herşeyi atmak istiyor. Komünist Manifesto'yu atıyor; kendisi Manifesto yazıyor... İkinci olarak işçi - köylü ittifakına dayanan toplumsal ve ulusal demokratik devrimden rahatsız oluyor. Oysa KKP Programı işçi sınıfı ile yoksul köylülüğün ittifakını "temel ittifak" olarak tanımlıyor.

KKP bayrağı, KKP programının özlü ifadesidir. Bu program, üzerinde yapılan tüm oynamalara rağmen, halen Marxizm - Leninizm'i ve enternasyonalizmi temel alır. Yıldız Marxizm - Leninizm'i ve enternasyonalizmi ifade eder. Beş kıtadan proleterlerin enternasyonal birliğini ve proletaryanın bilimi olarak Marxizm - Leninizm'i. Orak ve çekiç ise proletarya ile yoksul köylülüğün temel ittifakını temsil eder. Bundan ötürü III. Kongrenin kabul ettiği programda ciddi delikler açılmasına rağmen; programın temel sınıfsal iddialarında öz halen korunduğu için parti bayrağı değiştirilmemiştir.

Parti bayrağı kırmızı zemin üzerinde beş köşeli yıldız ve orak - çekiç olarak kalmıştır.

Yazar'ın ulusal semboller hakkında da önerileri var. Okuyalım: " Ulusal özgürlüğün sembolü, ÖSP amblemindeki Newroz ateşi olabileceği gibi renk veya farklı semboller de kullanılabilir."

Bir ulusun ulusal varlığını ve özgürlüğünü temsil eden şey onun bayrağıdır. Yazar yazısında ulusal bayraktan söz etmiyor; "ulusal renk ve semboller"in tartışılmasının gereksiz olduğunu söylüyor ama hemen ardından "ulusal özgürlüğün sembolü" olarak Kürdistan bayrağını değil; "ÖSP amblemindeki Newroz ateşi"ni öneriyor. Ve ekliyor, Newroz ateşi "gibi renk veya farklı semboller de kullanılabilir." Renkleri geleneksel keskin uşur uşur olarak anlasak bile semboller konusunda, ateş haricinde ne önerildiği belli değil. Ama ÖSP başkanı üstü örtük olarak sadece parti bayrağını değil, ulusal bayrağı da tartışmaya açıyor.

Adama hak vermemek mümkün değil! Öyle ya, "halkımızın ulusal özgürlüğünü sembolize eden ulusal renk veya sembollerin olmasının gerekliliğini tartışmaya bile gerek yok"; ama yine de "ulusal özgürlüğün sembolü, ÖSP amblemindeki Newroz ateşi olabilir"! Tabii ulusal özgürlüğün sembolü olarak, ÖSP amblemindeki Newroz ateşi gibi renk veya farklı semboller de kullanılabilir! O da olabilir, şu da olabilir, bu da olabilir; olabilir de olabilir... Kürdistan bayrağı? Suss! Karıştırma!

"Ulusal özgürlüğü sembolize eden ulusal renk veya semboller gerek. Bunu tartışmaya bile gerek yok." Bu ulusal özgürlüğü sembolize eden ulusal renk ve semboller ne olabilir? El cevap: 1: ÖSP amblemindeki Newroz ateşi; 2: ÖSP amblemindeki Newroz ateşi gibi renk veya farklı semboller... Hangi renk ve semboller? Kongre buna karar versin! Karar verirken şunu unutmayın:

program, tüzük ve kongre kararlarında, kısacası parti resmîyetinde ulusal özgürlüğü Newroz ateşi sembolize edebilir; ama "konumlanmada" dünya alemin bildiği, tanıdığı geleneksel Kürdistan bayrağını kullanalım! Böylesi daha iyi; hükümetin eline parti kapatma kozu verilmez. Hem neme lazım; Kürdistan bayrağını görünce kırmızıyı görmüş boğa gibi azgınlaşan bir devleti kızdırmamak lazım. "Mesele söylemede değil konumlanmadadır!" Gerçi Kürdistan ismi de halen Anayasa ve yasalara göre kullanılması suç olan bir isim ama partinin ismini yine de Kürdistan yapabiliriz. Zira bir kaç seneden beri Kürdistan adıyla faaliyet yürüten partiler var. Devlet bunlara dokunmuyor. Demek ki biz de ÖSP adını Kürdistan Komünist Partisi yaparsak bize de dokunmayacak.

ÖSP Genel Kongresine kolay gelsin? Bütün bu karmaşık yumağı çözebilmek her kongrenin harcı değildir!

YENİ TAHLİLLER - POLİTİKALAR VE ÖRGÜTLER

Ele aldığımız yazının alt başlıklarından biri "Yeni Ekim Sosyalist Devrimleri, yeni tahliller – politikalar ve örgütlerle olur!"

Yazarın bu bölümde söyledikleri yeni değil. Yıllardır papağan gibi tekrarladığı sözler. Bu yazıda "Marxizm'i özellikle Leninizm'i kendi ülkemizin somutunda yeniden üretelim" diyen yazar "yeniden üretmek" istediği Lenin'i anlamamış bile. <<Lenin'in işte size oligarşi" diye özetlediği kendi partisine yönelik eleştiriler yaptığını>> sanıyor. "Sol Komünizm Bir Çocukluk Hastalığı" adlı kitaptan bir parça aktarıyor. Oysa aktardığı alıntı; onun anladığının tam tersini anlatan bir alıntı. Lenin "oligarşi" sözüne ironik biçimde tifta bulunuyor, ona tırnak içinde yer veriyor; muarızlarıyla alay ediyor.

Yazar ya Lenin'i anlamamış; ya da kendine göre çarpıtıyor. Üstelik anlamadığı şeyi

başkalarına öğretmeye kalkışıyor! Üstün bir maharet! Güya Lenin kendi partisinin merkez komitesine "oligarşi" demiş. Lenin muhalefetteyken merkeziyetçi, iktidardayken ademi merkeziyetçi "duruş"taymış. Gülmeyin!

Söyle söylüyor:

"Zaten aktardığım uzun alıntının özeti, Lenin'in parti ve devlet örgütlenmesinde dün muhalefetteyken haklı ve yerinde savunduğu katı merkeziyetçiliği, iktidardayken de tekrarlayanlara bu kez "işte size oligarşi" diye eleştirmesi yani kendini tekrarlamamasıdır."

Yazar kafadan atıyor. Lenin'in "dün muhalefetteyken haklı ve yerinde savunduğu katı merkeziyetçiliği, iktidardayken de tekrarlayanlara bu kez "işte size oligarşi" diye eleştirmesi" yazarın kendi uydurması. Bolşevik partisi daha baştan merkeziyetçilikle ademi merkeziyetçiliğin diyalektik birliğini esas almıştı. Parti merkez komitesine karşı "oligarşik"lik suçlaması da değişik tarihlerde hem sol hem sağ oportünistlerin yaptığı bir suçlamaydı. Mesela RSDİP II. Kongresinde menşevikler bu suçlamayı yapmıştı.

Adem-i merkeziyetçilik, anlam olarak merkezsizlik, merkeziyetsizlik anlamına gelir. Devlet ve örgüt yaşamında adem-i merkeziyet, idari yapıda, teşkilatın alt birimlerinin, kendilerini ilgilendiren konularda yetki sahibi olmaları, bu konularda merkeze bağlılıklarının en az seviyede olması demektir. Bolşevik partisi daha başından itibaren zaten böyle bir özelliğe sahiptir.

Çarlık Rusyası'nın ağır baskı koşulları altında gizli örgütlenmek zorunda kalan parti, bir yandan en sıkı merkeziyetçiliği uygularken; diğer yandan parti içi demokrasiyi ve parti örgütlerinin kendi alanlarında özerkliğini koşulların elverdiği oranda

daima gözetmiştir. Bütün parti örgütlerinin otonomluğu ilkesi KKP tüzüğünde de vardır. KKP illegal bir muhalefet partisi; ama adem-i merkeziyetçilik ilkesine bağlıdır; bunu uygulamak için iktidara gelmeyi beklemiyor.

Partinin bu örgütlenme ilkesi "demokratik merkeziyetçilik" uygulamasında hayat buldu. Merkeziyetçilik ile demokrasi birbirini tamamlayan, birbirinden koparılmaz bütünlük teşkil eder.

HAYATIN ÇELİŞKİSİNİ YAKALAMA DEHASI

"Yeni Ekim Sosyalist devrimleri" söylemi çokça ediliyor ama sosyalizm ve komünist örgütlenmeye dair yeni söylem-program ve pratik geliştiren yok denecek kadar az, çünkü günümüz komünist hareketi, 20. yy dünya komünist hareketinin gölgesinden halen sınırlanamamıştır."

Yeni söylem - program ve pratik geliştiren haktan yok denecek kadar az. Ama şükür ki bir kişi var; bu da yok denmeyecek kadar çok; günümüz komünist hareketini 20. YY dünya komünist hareketinin gölgesinde kalmaktan kurtarmaya yeter de artar bile. Yazar ünlem kullanmayı çok seviyor; gönlünü hoş edelim; dört ünlem !!!!

"Reel Sosyalizm neden yıkıldı, 21. yy komünist hareketi, 20. yy komünist hareketinden neyi alacak, neleri geride bırakarak taş üstüne taş koyacak? Bunların üzerinden hem KTFS ile Aydınlanma ve Örgüt gibi kitaplarımda hem de "SSCB ve Reel sosyalizmin Yıkılış Nedenleri"; "21. yy sosyalizminin ana çizgileri"; "Devletin Tarihteki Yeri ve Geleceği"...gibi her biri birer broşür ebadında olan uzun analitik yazılarımda da ele almıştım. İsteyen Sinan Çiftyürek Web sayfasında okuyabilir."

Evet, söyledikleri, her ne kadar Lenin'le çelişse de bu çelişkisi hiç kuşkusuz hayatın

çelişkinsini yakalama becerisinin taa kendisi olan; bu nedenle de 21. YY. siyaset dahisi demekte sakınca bulunmayan ÖSP başkanı "Reel Sosyalizm neden yıkıldı, 21. yy komünist hareketi, 20. yy komünist hareketinden neyi alacak, neleri geride bırakarak taş üstüne taş koyacak? Bunların üzerinden hem KTFS ile Aydınlanma ve Örgüt gibi kitaplarında hem de "SSCB ve Reel sosyalizmin Yıkılış Nedenleri"; "21. yy. sosyalizminin ana çizgileri", "Devletin Tarihteki Yeri ve Geleceği"... gibi her biri birer broşür ebadında olan uzun analitik yazılarında da ["İsteyen Sinan Çiftiyürek Web sayfasında okuyabilir] ele almış". Şimdi herkese düşen görev bu uzun analitik eserleri hatmetmek; bunları eylem klavuzu olarak almak ve 20. Yüzyıl komünizminden atılacak her şeyi atıp, alınacakları da alıp taş üstüne taş koymak. Nelerin alınacağı, nelerin atılacağı bu uzun analizlerde var. Zira "Gerek 19. ve 20. yy komünist hareketi, gerekse de önderler özelinde Marks, Engels, Lenin, Che, Mao... kendinden önceki geçmişi tekrarlamadılar. Sözüünü ettiğim liderler ve liderlerin öncülük ettiği parti ve devrimler geçmişten alacaklarını aldılar ama tekrarlamadılar. Tekrarlamadıkları için de kendileri olabildiler, taş üstüne taş koyarak tarih yarattılar. Leninler kendilerini "Marks-Engels yoldaş böyle dedi" ile sınırlamadılar; Cheler, Maolar'da kendilerini "Lenin yoldaş böyle dedi" ile sınırlamadıkları için taş üstüne taş koydular." Şimdi bunu yapan önder yok denecek kadar az; ama yine de bir kişi var. Hiç yoktan iyidir. Hiç yoktan 1 çok! Hiç [Sıfır]+ 1= 1. Sonuç 1. [Tek bir cümle için geçmişti tekrarlamadılar, kendilerini sınırlamadılar, taş üstüne taş koydular gibi tekerlemeler en az iki kere kullanılmış: Tipik demagog tarzı. Aynı sözleri evir çevir kullan.]

"Özetle Kürdistan komünistlerini şunu yapmaya çağırıyorum;

*Marksizm-Leninizm ışığında Kürdistan'dan dünyaya bakalım,

Marksizm'i özellikle Leninizm'i kendi ülkemizin somutunda yeniden üretelim."

Ne?! Marxizm, özellikle Leninizm; ülkemizin somutunda daha henüz yeniden üretilmemiş mi? ÖSP başkanı, yıllardır boşa mı kürek çekmiş? Eksik bıraktığı şeyler mi var? Neleri eksik bırakmış?

Yok, yok; telaşlanmayın; esasen bu iş bitmiştir. ÖSP başkanı bu vazifeyi tamamladı. Mütevazilik yapıyor; siz başkanın Web sayfasına girin ve yazarm uzun analitik yazılarını okuyun. Bir de kapış kapış satın alındığı için tükenen eserlerini, bir yolunu bulup temin edin ve ders çalışır gibi üzerinde etüt yapın. Göreceksiniz ki bu konuda yapılacak çok az şey kalmıştır; daha doğrusu tek şey kalmıştır: Başkanın pasajlarını paragraf paragraf almak; her paragraf üzerinde açılım yapmak. Yani papağan gibi BAŞKAN'dan alıntılar tekrarlamak. Zaten üretecek yeni konu kalmadığı için zat-ı alilerinin kendileri de yıllardır bunu yapıyor. Okuduğumuz bu yazının bile yarısı eski bir metinden aktarma. Lenin'i papağan gibi tekrarlamak; o, eskidi; BAŞKAN'ı tekrarla; zat-ı alileri, 21. YY siyaset dehasıdır! Hazret, geçmişti tekrarlamayarak kendisi oldu! Muhterem, kendi kendisini tekrarlayarak kendisi oldu. Muhteşem, Bakuninleri, Martovları kendinde dirliterek kendisi oldu! Deha, taş üstüne taş koydu, 21. YY Manifestosu'nu ve daha nice analitik eserler üretti. Bir eser, üreticisinin adıyla anılır; ona başkasının adı verilmez. Ama 21. YY komünizmini üreten dahi, yarattığı esere, yeni akıma kendi adını vermiyor! İlahi, başkan, bu kadar mütevazi olma. 21. Yüzyıl komünizminin ana hatlarını ortaya koydun, Manifestosunu yazdın, uzun analitik yazılarla bir çok sorunun çözümünü ortaya koydun. Şu işe kendi adını ver gitsin. 21. YY komünizmi = Sinanizm!

ÖSP başkanı geçmişten alacaklarını almış, atacıklarını atmış; ortaya yeni bir sistem koymuştur. Kendilerinin en karakteristik

özelliği, alacağını almak, işine yaramayacak şeyleri atmaktır. Ama yine de bazı sorunlar var:

Acaba "21. YY sosyalizmi nasıl olacak? Kapitalist özel mülkiyet düzeninin yıkılması gibi temel hedefe bağlı kalarak; 20. yy komünist hareketinin herkese iş, bedava konut, sağlık, eğitimden oluşan parti programlarındaki hedeflerin yerine ne koyacağız?" Bu soru önemli. 20. yy komünist hareketinin herkese iş, bedava konut, sağlık, eğitimden oluşan parti programlarındaki hedeflerin yerine bir şeyler koymamız lazım. Ama ne koyacağız? Bunu tartışalım. Tartışın! Programınıza sakin bu hedefleri almayın; yerine başka hedefler alın. Ama hangi hedefler? Bunun cevabı çetrefilli. Ne demek herkese iş? Ne demek bedava konut, bedava sağlık, bedava eğitim? Bunlar 20. YY komünist parti programlarında yer aldı da ne oldu? Herkes tembelleşti; bedavacılığa alıştı, sonuçta sistem yıkıldı gitti. [Konut - barınma, sağlık ve eğitim hizmetleri paralı olsun!] O yüzden 21. YY komünist parti programlarının ana hedefleri neler olacak? sorusunu cevaplandırmamız lazım. "Bir örnek; mesela 21. yy. komünist hareketinin hedefleri; bugün herkese iş mi yoksa üretimde büyüyen makineleşme/robotlaşma ile paralel ücretler düşürülmeden çalışma saatlerinin 6 ve giderek 4 hatta 2'ye düşürülmesi mi olmalıdır?" [Batı Avrupa'da çeşitli sol partiler ve işçi sendikaları; kapitalizmi yıkmaktan sözetmeksizin, bu talepleri hükümetlerden istiyorlar. Bu istediklerini bir devrim programı, "komünist hareketin hedefleri" olarak ileri sürmüyorlar. Sadece reformcu bir talep.]

Liderlik dediğin, etrafındaki insanları boş işlerle uğraştırma sanatıdır; diil'mi? At ortalığa müstakbel cennet düzeninin nasıl olacağına dair bir soru, herkes tartışsın; günün devrimci görevlerine yoğunlaşacaklarına geleceğin toplumuna dair hazretin kendisinin bile cevaplayamadığı bulanık sorulara cevap arasin. Oyalanmak iyidir.

Kafa sağlığına iyi gelir.

"Lenin'in kendisi kendini tekrarlamazken, dünya komünist hareketinin yüz yıldır "Lenin yoldaş böyle dedi" şeklinde Lenin'i tekrarlaması"ndan kurtulmayacak mıyız? Yüz yıl, dile kolay yüz yıl! Yüzyılda köprülerin altından ne sular geçti. Dünya kaç kez yıkıldı, kaç kez kuruldu? Ama dünya komünist hareketi yüzyıldır Lenin'i tekrarlayıp duruyor. Sıktı artık kardeşim. "Geçmişî tekrarlamakla bir yere varmıyoruz, varamayız." Dünya komünist hareketinin yüz yıldır Lenin'i, iki yüz yıldır Marx'ı, daha da eskilere giderek aydınlanmacıları vs. tartışması hakketen ciddi bir sorun. Bu zatın Kürt Solu kitapçıklarının ikisi Aydınlanmacıları tartıştıyordu. Tabii BAŞKAN gerek gördüyse aydınlanmacılar tartışılabilir; fakat Marx - Engels - Lenin'i tartışmak! İşte bu yetti garî! Gına geldi. İmanımız gevredi. Yine de komünistler yüzyıldır bundan vazgeçemediler.

Komünistlerin bu kusuru var, var olmasına var da, ÖSP başkanı kendisi neyi tekrarlıyor; kaç yüz yıllık kokuşmuş fikirleri yeni diye pazara sürüyor? 21. Yüzyıl komünizmi diye yutturmaya çalıştığı abur cubur fikir kırıntılarının her biri şurdan burdan aparılma müzeli fikirler. Ama beyimiz kasım kasım kasılıyor ve bu döküntüleri yepyeni ürünler diye satmaya kalkıyor.

Genellikle kendi eski yazılarından alıntı vermeyi Lenin'den alıntı vermeye yeğ tutan [Lenin aşıldı!] kendine sevdalı Gazete Patika yazarının, içinde "oligarşi" kelimesi geçen alıntıyı anlamadığını yukarda gördük. Ama anlamadığı pasaja dayanarak şu iddialı ve küstah sözleri savuruvermesine ne demeli:

"Lenin'den alacağımız bir diğer yöntemsel yaklaşım şudur; Lenin asla ve asla hayatı teoriye zorlamaz tersine durmaksızın değişen sosyo-ekonomik ve politik hayata teoriyi yenileyerek yanıt verir.

Kıscacası hayatı teoriye zorlamak yerine teoriyi hayata göre değiştirir-yeniler zaten yeniden üretim de budur. ...

Hep derim isteyen Lenin'in Lenin ile olan çelişkisine sıkça rastlayabilir ama bu Lenin'in çelişkisi değil, Lenin'in hayatın çelişkisini yakalama becerisinin taa kendisidir. Zaten bundan hareketle Lenin için 21. yy. siyaset dehası dedik Manifestomuzda! Ancak siyaseten zekâ özürlü olanlar bunu anlamadıkları için bizim Lenin'i eleştirdiğimizi anladılar."

Hele helee, şu "siyaseten zeka özürsüz"e bak hele! Ne de çalımı, ne de kurumlu atıyor öyle! İsteyen Lenin'in Lenin ile olan çelişkisine sıkça rastlayabilirmiş; beyefendi bunu hep dermiş; ama bu Lenin'in çelişkisi değil, Lenin'in hayatın çelişkisini yakalama becerisinin taa kendisidir! Manifestocu, Manifesto'sunda Lenin'e bu yüzden 21. YY siyaset dehası ünvanını layık görmüş; aynı beceriye kendisi de sahip olduğuna göre; 21. YY'ın yaşayan siyaset dehası kim oluyor? Tabii ki zat-ı alileri! Lenin'in Lenin'le çelişkisi Lenin'in dehası; Manifestocunun Lenin'le çelişkisi ne? Hazretin süper dehası! Aşkın deha! Fakat siyaseten zeka özürlü olanlar bunu anlamıyorlar! Vah, vah! Şu zeka özürlüler 21. YY'ın ilk dahisini anlasa siyaset dehamız rahat edecek; ama anlamıyorlar; anlayacak zeka yok ki! Gelgelelim bu, Dahi'yi rahatsız ediyor. Bu rahatsızlıktan kurtulmak için şu avutucu sözleri söylüyor:

"Onları bugünü anlamak yerine yüz yıl öncesinin doğrularını sabah-akşam köşelerinden tekrarlamakla baş başa bırakarak işimize bakalım."

Zeka özürü olmayan dehanın züğürt tesellisi!

Sağlam zekalı siyaset dehası, siyaseten zeka özürlüleri [zeka özürü, zeka özürüdür; siyaseten lafı fazla; ama neyse!] yüzyıl öncesinin doğrularını sabah - akşam köşelerinde tekrarlamakla suçluyor. Kendisi ne yapıyor? Yüzyıl öncesini yanlışını doğru diye bize yutturmaya kalkışıyor; buna da Lenin'i tanık gösteriyor. Asıl papağanlığı kendisi yapıyor, fakat dudukuşu (muhabbet kuşu) gibi cırlak bir sesle, sözlerin aslımı bozarak yapıyor. Ve papağanlığa devam ediyor; sık sık yaptığı şeyi bir kez daha yapıyor: Kendi kendisinin papağanlığını: "Falan yazımda da demiştim; filan yazımda şunları söyledim, tekrar olacak ama yeniden okunmasında fayda var, falan yazımdaki şu pasajı bir kez daha veriyorum" vs. vs. vs.

Efendim Lenin hayatı teoriye uydurmuyormuş, teoriyi hayata uyduruyormuş. 21. Yüzyıl dehası, Lenin'in "bir diğer yönetsel yaklaşımı"nu böyle tanımlıyor. Ne yazık ki dünya komünist hareketi henüz 20. Yüzyıl komünizminin gölgesinden kurtulamadığı için teoriyi hayata uyduramıyor. Bu ağır yükü Son Dahi üstlenmek zorunda kalıyor ve kolları sıvayıp 21. Yüzyıl Manifestosunu kaleme alıyor.

1 HAZİRAN 2018, s. erdoğdu

KKP TEMSİLCİSİ SERHAT ÇETINKAYA 'NIN KÖLN MITİNGİNDE YAPTIĞI KONUŞMA

Alman Polisi, HDP Sözcülerini Konuşturmadı..

Almanya'nın, siyasi partilere yönelik toplantı yasağına rağmen, Köln kentinde 'HDP'ye destek mitingi' için izin vermesi çok tartışılmıştı. Gelişmeler sonucunda Almanya, HDP mitingine izin verdi ama HDP sözcülerine konuşma izni vermedi. Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı tarafından, Almanya'nın çifte standart uygulaması gerekçe gösterilerek Alman makamlarına gösterilen tepkiler neticesinde, Köln Neumarkt Meydanı'nda bugün düzenlenen mitingde HDP sözcülerine konuşma yasağı getirildi.

HDP bayraklarıyla donatılan alanda miting başlamasına az bir zaman kala, meydanda bulunan Alman polisi ile mitingi organize eden komite arasında yoğun görüşmeler yaşandı. Alman polis yetkilileri, mitingde HDP Milletvekili ya da milletvekilliği düşürülen isimlerin konuşma yapmasına izin verilmeyeceğini komiteye bildirdi.

Polisin uyarısı üzerine miting programında yer alan ve bir süre önce milletvekilliği düşürülen Tuğba Hezer ve Ahmet Yıldırım, alana gelseler de mitingde konuşma yapamadılar.

Mitingi organize edenlerden, Avrupa Alevi Birlikleri Konfederasyonu (AABK) Onursal Başkanı ve HDP'den önce milletvekili adayı olan ve dün adaylığı iptal edilen Turgut Öker bir konuşma yaptı.

Miting görevlileri tarafından "Bugün sadece HDP'ye destek sağlamak için buradayız. HDP bayrakları dışında herhangi bir örgüt ya da başka semboller kullanılmasin" uyarıları da yapıldı.

Miting, etkinliği organize eden KCDK-E EŞ Başkanı Yüksel Koç, AABK Onursal Başkanı ve HDP'den önce milletvekili adayı olan ve dün adaylığı iptal edilen Turgut Öker ve Hayko Bağdat birer konuşma yaptı.

Ayrıca KKP Temsilcisi de HDP Köln seçim mitinginde bir konuşma yaptı.

KKP temsilcisi Serhat Çetinkaya'nın Konuşması

"Sömürgeci Türk devleti boyunduruğu altındaki halkların ulusal haklarını inkar etmek ve ulusal özgürlük mücadelelerini bastırmak için tarih boyunca teheir, katliam ve soykırımlara başvurmuştur. Ermenilere, Batı Anadolu ve Pontus Rumlarına, Süryanilere karşı defalarca başvurduğu katliam ve soykırımlarla hristiyan halkları yok olmanın eşiğine getiren Türk devleti tüm baskı, zulüm ve katliamlarına rağmen Alevileri, Kürtleri ortadan kaldırmayı ise başaramamıştır. İşte dün başaramadığını bugün başarmak için kollarını sıvamış; dört bir yandan saldırıya geçmiştir.

Öte yandan TC devleti ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel, ahlaki her alanda derin bir bunalım ve çürüme içindedir. Bu bunalım TC devletini hızla bir çöküş ve dağılmaya doğru götürmektedir. TC devleti bu yüzden içte ve dışta saldırganlaşmakta; içerde faşist, dışarda emperyalist devlet politikalarına yönelmektedir.

Gerçekten de TC devleti hem içerisine düşüğü bunalımı atlama; hem kaçınılmaz çöküşünü durdurmak; hem de tarihsel geleneği olan emperyalist politikalarını sürdürmek için dün nasıl ki Ermenileri, Süryanileri, Pontus Rumlarını, Alevi inancından halklarımızı katliam ve soykırımdan geçirdiyse; Şeyh Sait isyanında, Ağrı'da, Zilan'da, Sason'da, Dersim'de, Roboski'de, Maraş'ta, Madımak'ta Kürt ve Alevileri defalarca katliamlara, bölgesel zulme ve sürgüne uğratarak bir taraftan soykırım gerçekleştirirken diğer taraftan da topraklarına ve mülklerine el koyarak hazinelerini kanlı servetlerle doldurduysa; kapitalistlerini bu mülk ve servetlerle besleyip palazlandırdıysa bugün de aynı kan ve zulüm politikalarını devam ettirmektedir.

Çünkü TC devleti demokratik değildir; barışçı devlet değildir; burjuva hukuk devleti değildir. O dün olduğu gibi bugün de bir savaş ve yıkım, işgal ve ilhak devletidir.

Dün nasıl ki Hatay'ı, Kıbrıs'ı işgal ve ilhak ederek somürgeci emellerini gerçekleştirdiyse bugün de Efrin'i işgal ederek; her gün Güney Kürdistan topraklarını bombalayıp; Rojava'nın henüz işgal etmediği Menbiç, Kobani, Kamışlı gibi yerlerini de fetih etmek istediğini bas bas bağırarak; Kerkük, Şengal, Kandil ve Musul'a kadar Güney Kürdistan topraklarını işgal etme amacını alenen sergileyerek emperyalist, talancı, fetihçi bir devlet olduğunu ortaya koymaktadır.

İşgalci, sömürgeci TC işte bütün bu emperyalist emellerini gerçekleştirmek için daha önceki sahte "barış ve çözüm" masasını devirdi; bütün maskesini sıyırdı ve önce ülkemiz Kuzey Kürdistan'da topekün bir seferberlik ve savaş başlattı. Son iki yıldır en barbar bir biçimde kentlerimizi yaktı, yıktı, binlerce insanımızı katletti. Yüzbinlerce insanımızı yerlerinden yurtlarından etti. Cizre, Sur, Şırnak ve öteki kentlerimiz aylarca abluka altında tutuldu.

TC devleti bir taraftan HDP eşbaşkanları sayın Figen Yüksekdağ ve Selahaddin Demirtaş'tan başlayarak halklarımızın yasal temsilcilerini tutuklarken, binlerce devrimci aktivisti zindanlara atarken; diğer taraftan da ilerici işçileri, emekçileri, kadınları, gençlerimizi işlerinden atarak tüm topluma boyun eğdirmeye çalıştı. Özgür düşünen gazetecileri tutukladı; akademisyenleri, yazarları tutukladı, haklarında kovuşturma başlattı. Seçilmiş belediye başkanlarını görevden aldı, zindanlara attı; yerlerine kayyumlar atadı. İki yıldır süren OHAL ve KHK düzeni iyice yerleşti, kemikleşti. Böylece tüm Kürdistan ve Türkiye'yi adeta cehenneme, tımarhaneye, hapishaneye çevirdi.

Bu halklar haphişanesinin baş celladı, terörist, barbar TC devletinin başı T. Erdoğan böylesi bir ortamda halklarımızı 24 Haziran'da seçime götürüyor. Kendisi yine Cumhurbaşkanlığına; partisi ise mecliste çoğunluğu elde etmeye talip. Yeni hükümete gelince onu da seçilecek olan Cumhurbaşkanı kendi keyfine göre tayin edecek. Çünkü yeni sistemde mebusların bir muhtar kadar bile fonksiyonları yok ve bakanların mebus olması gerekmiyor.

Bu koşullarda yapılan seçimlerde aslında temelde iki taraf var: bir tarafta kendi aralarında Cumhur İttifakı ve Millet İttifakı diye kamplaşmış olan ve bu kamplar içinde birbirleriyle kayıkçı döğüşü yapan düzen partileri var. Sömürgeci emperyalist Turk devletinin bu düzen partilerinin her iki ittifakı; Kürtlerin, devrimci ve demokratların, Alevilerin, gayri müslimlerin karşısında Yenikapı Ruhu'nda ittifak edenlerin ittifakıdır. Bunlar HDP vekillerinin dokunulmazlıklarını birlikte kaldırdılar; Efrin işgalini hep beraber desteklediler; Kürdistan'da uygulanan katliamlarda hep saldırgan "Mehmetçik"ten yana oldular.

Diğer tarafta Kürtleri, gayri müslümleri, Alevileri, emekçileri, ezilenleri, mağdur edilenleri, devrimci ve demokratları temsil etmeye çalışan HDP ve onun halen zindandaki Cumhurbaşkanı adayı Selahattin Demirtaş var.

Partiya Kominista Kurdistan / KKP olarak bu tabloda elbette ki tercihimiz meclis seçimlerinde HDP; cumhurbaşkanlığı seçimlerinde de Sayın Demirtaş'ı desteklemektir. Ki KKP bu politikayı bugün değil, geçmişte de uygulamış; partimize aksi politikalar dayatan, bu politikalar partimiz tarafından benimsenmeyince de KKP'yi tasfiye etmek için canla başla uğraşan bir legal parti ile de yollarını tamamen ayırmıştır.

Biz önceki Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde olduğu gibi bu sefer yapılacak olan seçimde de Demirtaş'ın adaylığını destekliyoruz ve halkımızı Demirtaş'ı ve HDP'yi desteklemeye çağırıyoruz.

Sandıklara gidin ve oylarınızı Demirtaş ve HDP lehine kullanın!

Kullanacağınız bu oylar bugün zindanlarda olan binlerce özgürlük savaşçısını özgürleştirme tercihi ve talebidir. Oylarınızla zindanlar boşalsın; genel siyaset af ilan edilsin diye haykırın.

Kullanacağınız bu oylar Roboski'nin, Sur'un, Suruç'un, Sivas'ın, Maraş'ın hesabını sorma haykırışıdır. O yüzden bu seçimlerde HDP'yi güçlendirin. 687 haftadır evlatlarının akıbetini soran Berfo anamızın ve evlatlarını faili meçhullerde, işkencelerde kaybeden bütün analarımızın hesabını sordüğümüzü dünya aleme duyuralım. Cenazeleri günlerce sokak ortasında bekletilen Taybet anaların ahının yerde kalmayacağını herkese bildirelim.

Başta halkımızın, biz Kürt milletinin, güncel - acil ulusal demokratik talepleri gelmek üzere; Kuzey Kürdistan ve Türkiye'de yaşayan halkların acil ekonomik, sosyal, demokratik taleplerini kapsayan yeni, tam ve gerçekten demokratik bir anayasa gerçekleştirmek için ilk güçlü yumruğu 24 Haziran'da indirelim. Başta Tayyip, onun müttefiki Bahçeli, sonra Kılıçdaroğlu, onun adayı M. İnce, Akşener, Karamollaoğlu ve bunların partilerini rezil rüsva edelim. Dengeleri ilerici, demokratik, barış, özgürlük ve insan haklarından, emekten ve halktan yana güçler lehine bozalım.

Güçlerimizi birleştirerek haramilerin saltanatını yıkabileceğimizi gösterelim."

26. 5. 2018 Köln

24 HAZİRAN SEÇİMLERİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Mehmet Yaşar

Büyük bir curcuna havasında 24 Haziran seçimleri oldu ve bitti. Sağcısıyla, solcusuyla tüm muhalif kesimler bu curcunanın içinde telaşla koşuşturdular. Bu süreçte AKP - MHP ve TC derin devleti sonuçları çok önceden bilen telaşsız bir tavır takındı. Ve sonuçları gerçekten de çok önceden üç aşağı beş yukarı "bildikleri"(!) ortaya çıktı. Sonuca hiç şaşırmadılar. Tam da ayarladıkları gibi herkesi memnun eden sonuçlar açıklandı. Herkesi kazanmış pozisyonuna soktular ve herkes de şimdilik durumdan memnun gözüküyor.

24 Haziran seçimlerinin burjuva ayak oyunlarını ve senaryolarını buraya aktararak yazılıp, çizilen şeyleri tekrar etmek istemiyorum. Partimizin seçim öncesi ve sonrası bildirge ve açıklamaları bu konuda yeterlidir sanırım.

Burada esas değinmek istediğim herkesin aklından geçmesine rağmen yazılı olarak tartışmaktan ve dillendirmekten çekindiklerini düşündüğüm HDP'nin son iki yıllık izlemiş olduğu stajeridir. Hendek savaşındaki tutumla başlayan, milletvekilleri dokunulmazlıklarının kaldırılarak eş başkanlar dahil milletvekillerinin tutuklanmasıyla devam eden süreçten HDP kongresine, kongrede oluşturulan yeni yönetimin segilediği pratik, 24 Haziran seçim sürecinde izlemiş olduğu aday tesbit politikasındaki tutarsızlıklar karşısında hiç kimsenin gıki çıkmıyor. Bu konuda garip bir sessizlik var. HDP çatısı altında güçlerini birleştiren grupların bu sessizliği iyiye delalet değildir. HDP bir çatı partisidir. HDP'yi bir demokrasi - emek cephesi platformu olarak görüp onunla eylem birliği yapan parti, örgüt, grupların yanısıra herhangi bir parti, örgüt ve grupla ilişkisi olmayan azımsanmayacak önemli bir kitle vardır.

En azından bu kitleye saygılı olmak istiyorsa HDP'nin son iki yıllık stajerisini ve yapılan yanlışlıkları irdelemek gerekir diye düşünüyorum. Bu yapılmazsa HDP çatısı altında bir çok problem yaşanır ve HDP zayıf düşer. Rejimin son iki yıldan beri yaptığı saldırılar adeta iyimserlikle savuşturularak ve herşeyi sineye çeken bir anlayış geliştirilerek faşist rejimin dayattığı kalıplara uygun davranılmakla ne amaçlanmaktadır?

24 Haziran seçimlerinde aday belirlenmesinde yer yer bu politikaya uygun davranıldığı görülmektedir. Bazı oportünist Kürt örgütlerinin ve onların reformist yöneticilerinin yıllarca bilinçli olarak yaptıkları HDP düşmanlığı hiç dikkate alınmamıştır. 2010 Anayasa referandumu öncesi yapılan BDP düşmanlığını hiç anmaya bile gerek yok. 2010 Anayasa referandumunda "yetmez ama Evet" diyerek Erdoğan faşizminin yolunu açanlar 2014 cumhurbaşkanlığı seçimlerinde ve 2015 genel seçimlerinde HDP aleyhine çalışan, Demirtaş'ın cumhurbaşkanlığını bile desteklemeyenler 24 Haziran seçimlerinde adeta itibar gördüler. Bütün bu süreçlerde HDP ve HDK içerisinde canla başla çalışan, varını yoğunu ortaya dökerek mücadele eden güçlerin yerine her ne hikmetse sözünü ettiğimiz reformistler tercih edildi. Ortada bir tutarsızlık ve ikiyüzlülük vardır. HDP'nin geleceği açısından bu tutarsızlık ve ikiyüzlülük ivedilikle ele alınmalı ve incelenmelidir. Bu yapılmazsa ne devlet eliyle HDP üzerinde oynanan oyunlar, ne de HDP'ye dayatılan pasif ve ürkek siyaset aşılamaz. Bir diğer soru: Ne oldu da 24 Haziran seçimleri sonrası S. Demirtaş'ın adı anılmaz oldu? Bütün bunlar bir araya getirildiğinde HDP üzerinde büyük bir senaryo kurgulanmakta olduğunu akla getiriyor.

Bununla acaba HDP içinde direniş çizgisini daha da zayıflatarak sistemle uyuşan, fazla sivri ve aykırı hareketler içerisine girmeyen bir HDP mi yaratılmak isteniyor? Bunları, kendi kendimize sormamız ve daha da açılmamız gereken sorular olarak düşünüyorum.

Ayrıca üzerinde durulması gereken önemli sorunlardan birisi de; bu zamana kadar HDP düşmanlığı yapan oportünist - reformist kesimlerin ilkesizliği, arsızlığıdır. Bu da üzerinde düşünülmesi gereken ibret verici bir durumdur.

Ne oldu da bu güçler 24 Haziran seçimlerinde HDP'ye kuyruk salladılar? Bunlar daha evvel HDP ile aynı fotoğraf karesinde görünmekten özenle kaçarken neden bu kez HDP şemsiyesi altında birer mebus kazanmak için kırk takla attılar. Üstelik yeni meclisin, daha önceki meclisler kadar yetkisi, hükmü olmadığını, tamamen göstermelik bir meclis olacağını bildikleri halde. Acaba bu oportünistler bir yerlerden koku ve işaret alarak ve her daim hayallerinde olduğu gibi gelecekte kendilerine bir misyon düşeceğini mi zannediyorlar? Ne oldu da birden bire çark ettiler? iyi düşünmek lazım. Ama nafiye, bunlar kendilerini nasıl pazarlarsa pazarlasınlar etraflarında üç beş bilinçsiz insanı kandırabilirler. Onların ciğerlerinin kaç para ettiğini biz çok iyi biliyoruz. Kendilerini ne kadar saklarsa saklasınlar bizim gözümüzden kaçamazlar.

Ve zaten 24 Haziran seçimlerinin akabinde verdikleri sinyallere bakıldığında hemen kendilerini ele vermeye başladılar bile. Bunun sırrı Erdoğan'ı "Ecevitler, Demirellerden fazla farkı olmayan bir siyasetçi" olarak pazarlamaya başlayanların sergiledikleri ipuçlarında gizli. Bunlar Erdoğan'ın elebaşılığında kurulan "Yeni Türkiye'nin daha önceki devlet biçimlerinden nitelikçe farklı olduğunu gözlerden saklamak için demagoji yapmaya

başladılar bile. Yeni Metinerler, Miroğuları olmaya şimdiden soyundular bile. Kimileri bu rejime 2. Cumhuriyet derken, kimileri de "yok canım; bunun 1. Cumhuriyetten ne farkı var?" diye kafa bulandırıyorlar. Oysa bu rejim, ne 1. Cumhuriyettir; ne de 1. Cumhuriyeti yıkan bir restorasyon döneminden sonra kurulan bir 2. Cumhuriyettir. Bu rejimin cumhuriyetliği bile tartışmalıdır. Bunun cumhuriyetliği Peron Arjantininin, Evren Türkiye'sinin cumhuriyetliği kadardır.

Öte yandan bu oportünistler rejimin gerçek niteliğini saptırmak için "Doğu despotizmi" kavramını dillendirmeye başladılar. Oysa biliyoruz ki "doğu despotizmi" kavramı eski Asyatik toplumlar için kullanılan bir kavramdır. Birer ajitasyon terimi olarak "doğu despotizmi, tiranlık, krallık, sultanlık" terimleri kullanılsa da bu terimler siyasal terim olarak Türkiye'de kurulan yeni rejimi tanımlamazlar. "Yeni Türkiye" siyasal bir devlet biçimi olarak faşist devlete, dış politikada ise emperyalist saldırganlığa tekabül ediyor. Yeni Türkiye'nin en hararetli destekçileri Türkiye tekeli kapitalizmidir. Seçimlerden hemen sonra yeni rejimi ilk alkışlayanlar ve ona desteklerini sunanlar TUSİAD, MUSİAD, Odalar Birliği ve öteki sermaye kuruluşları oldu. Bunlar "güçlü devlet" in bütün meseleleri en seri, en hızlı, en kararlı biçimde çözeceğini; parlamentoda engellerle karşılaşmadan ciddi ekonomik kararlar alınacağını vs. beyan ederek Erdoğan'a açtıktan biatlerini sundular.

Görülüyor ki büyük tekeli sermayenin açtıktan yaptığını, bizim reformist, oportünist solcu politika cambazlarımız dolaylı olarak yapıyorlar. Onlar bu rejimi gerçek adıyla damgalamaktan kaçıyorlar ve onu adeta meşru göstermek için kırk takla atıyorlar.

Oysa KKP'nin seçimler öncesinde yaptığı açıklamada da vurgulandığı gibi 24 Haziran seçimleri ve onun sonucunda ortaya çıkan

siyasal sonuçlar meşru değildir: Mevcut meclis bir cumhuriyet meclisi değil; Evren'in Danışma Meclisi gibi göstermelik bir meclistir. Yasama yetkisi sınırlı, yürütme üzerinde yaptırımı olmayan bir meclis, faşist rejime incir yaprağı işlevi görmekten başka bir işe yaramaz. Biçimsel burjuva demokrasisi artık tamamen rafa kaldırılmış; onun yasama, yargı, yürütme erklerinin ayrılığı "prensibi" tamamen bitmiştir.

21. Yüzyılda, bütün feodal ilişkilerin artık tamamen çözüldüğü, ortadan kalktığı bir çağda burjuva demokrasiden geriye gidiş faşizmin tesisine gidişten başka anlama gelmez. Bütün dünyada faşist ya da faşizan partiler hareket halindedirler. En gelişmiş kapitalist ülkelerde ilk üç sırada, bazen en başta yer almakta ve koalisyonlara katılmaktadırlar. Geleneksel muhafazakar partilerle faşist partiler sıkı temas halindedir. Bir çok ülkede birden fazla faşist parti, hareket mevcuttur.

Türkiye'de ise biri esas kaynağını dincilikten, diğeri Turancılıktan alan faşist hareketlerin kökü ta İkinci Dünya Savaşı yıllarına dayanır. Necip Fazıl'ın Büyük Doğu'sundan, Erbakan'ın dinci, gerici partilerinden, Komünizmle Mücadele Derneklerinden beslenerek türeyen AKP, iktidara tam hakim oluncaya kadar, faşist suretini gizlemeye çalışmış; tıpkı Humeyni gibi suret-i haktan görünmüş ve yine tıpkı mollalar rejimi gibi kuvvetlendikçe faşist tek şef, tek adam, tek parti diktatörlüğünü kurmuştur.

Bu diktatörlüğü meşrulaştıracak her türlü davranış ona hizmet eder. Başta HDP olmak üzere, bütün demokratik güçler bu yeni durum karşısında külahı bir kez daha önlerine koyup düşünmelidirler. Bu mecliste kalmalarının halen bir anlamı, yararı var mıdır? Sine-i millete dönmekten; halk yığınlarının devrimci mücadelesini kızıştırmaktan onları alıkoyan şey nedir? Halk yığınlarına güvenmeyi de iki

dudağının arasından çıkan söz kanun sayılan bir çılgının vesayetine, icazetine, yasallığına mı güvenilecek?

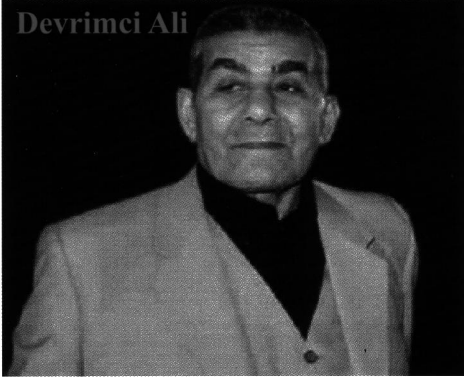
Türkiye'nin faşist partileri ve akımları birden fazladır. MHP, BBP, Vatan Partisi, AKP, İYİ Parti, Fethullahçı "Hizmet Hareketi" vs... Kısacası kökleri oldukça gerilere dayanan, çoğu hem Türkçülük hem İslamcılıktan, yani şovenizm ve dincilikten beslenen bu faşist parti ve hareketlerin birbirleriyle iktidar ortağı ya da rakibi olmaları durumu değiştirmez. Bunların aralarında nüans farklılıkları vardır. Fikirleri iktidardayken kendileri hapse atılan faşistler olabileceği gibi; bir zamanlar hapis yatıp sonra iktidara tırmananlar da bulunmaktadır. Bu partilerden biri olan AKP, uygun iç ve dış koşullardan faydalanarak ve kitleleri peşinden sürüklemeyi başararak iktidara gelmiştir ve 16 yıllık iktidar dönemi boyunca adım adım kendi faşist diktatörlüğünü kurmuştur. Şimdi varılan nokta bir dönüm noktasıdır, nitelik değişiklidir.

Başta HDP olmak üzere rejimin "legalitesi" altında siyaset yapabileceklerini zannedenler bu gerçeği artık hesaba katmalıdırlar. Önlerinde iki seçenek vardır: Ya rejimin uslu, parlamenter muhalefetini temsil eder ve dünya aleme "Türkiye'de demokrasinin halen mevcut olduğunu" kanıtlayan misal olurlar; ya da sözde legalitenin maskesini düşürecek olan kararlı bir mücadeleye girişirler ve bu durumda rejimin şimşeklerini üzerlerine çekerler.

HDP bunu yapabilir mi? Yapmaya gayret etmesi bile onu desteklemek için yeterlidir. Ama sistemin çatlaklarından sızmak için kıvranmaya, eğilip bükülmeye ve demokrasi mücadelesini sahte parlamento kürsülerinde nutuk atıp, AKP, İyi Parti, MHP milletvekillerinden dayak, CHP milletvekillerinden azar yemeye indirdikleri an bunları kerhen desteklemenin bile anlamı kalmamış demektir.

Temmuz 2018, M. Yaşar

HAZİRAN - AĞUSTOS AYLARI ARASINDA ARAMIZDAN AYRILAN YOLDAŞLARIMIZI SAYGIYLA ANIYORUZ

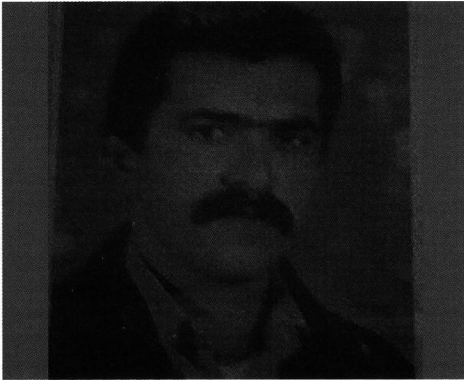
Devrimci Ali

Ali Uçar, (Devrimci Ali)
Çığlık Köyü, Doğanşehir, Malatya, 1949 -
24 TEMMUZ 2015:
THKO, THKO - MB, TKEP - KKP
Doğanşehir Mahalli Komitesi üyesi.
ÖSP kurucusu. Saygıyla anıyoruz.

TUNCAY ATMACA
31 TEMMUZ 2014

TUNCAY ATMACA,
Kars, 1961 - 31 TEMMUZ 2014:
Sırasıyla, Genç Emekçiler Birliği, 13 Mart
Genç Komünistler Birliği, TKEP İzmir
il örgütü, KKP MK üyesi. ÖSP kurucusu.
Saygıyla anıyoruz

Musa Ak,
Amed, 1969 - 20 Ağustos 1993...
TC devletin "fail-i meçhul" katilleri
tarafından katledildi. DEP Diyarbakır
delegesi, aktivisti. KKP'nin
aktif destekleyicisi. Saygıyla anıyoruz.

Kemal Şahbudak (1956 - ...)
17 Temmuz 1980 ve **Yusuf Savun (1962 - ...)**
yoldaşlar Şişli - Hürriyet Mahallesi'nde
"ülküçü" faşistlerin saldırısı sonucu şehit
düştüler. Saygıyla anıyoruz

HAZİRAN - AĞUSTOS AYLARI ARASINDA ARAMIZDAN AYRILAN YOLDAŞLARIMIZI SAYGIYLA ANIYORUZ

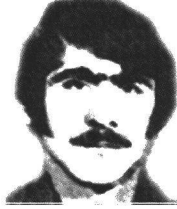
DEVİRİM İÇİN TOPRAĞA DÜŞENLERİ UNUTMADIK, UNUTMAYACAĞIZ, UNUTURMAYACAĞIZ.

İhsan Özsoylu

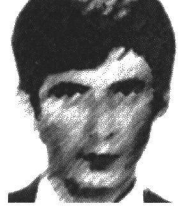
Mehmet Ayık

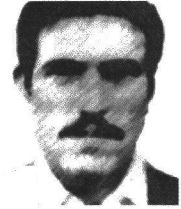
Mustafa Kırmızırgül

Gürsel Bakır

Halil Uluğ

Yusuf Ali Erbay

Cevat Saim Çelen

Mustafa Çetinler

İmam Ateş

Mahmut Cinpolat

FABRİKALAR, TARLALAR, SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK.

25 Haziran 1981 - Halil Uluğ:

1958 Adıyaman doğumlu, yoksul köylü bir yoldaş olan Halil Uluğ, 1975'te THKO MB içinde örgütlü mücadeleye başladı. TKEP - KKP Adıyaman ili Gölbaşı ilçesi Mahalli Komitesi üyesi idi. İlegal örgüt çalışmasında ve askeri faaliyet alanında uzman bir kadro olarak çalışıyordu. 18 Haziran 1981'de Adıyaman dağlarında esir düştü. Yakalandıktan bir hafta sonra, Adıyaman'ın ünlü işkence merkezi PİRİM'de işkence tezgahında şehit düştü. Ser verip, sır vermeyen Halilof yoldaşı saygıyla anıyoruz.

14 Haziran 1981 - Yusuf Ali Erbay:

1943 Adıyaman doğumlu, yoksul köylü bir yoldaş olan Yusuf Ali Erbay, 1972'de THKO içinde örgütlü mücadeleye başladı. THKO MB ve TKEP - KKP örgütlerinin Adıyaman İl Komitesi üyeliğinde bulundu. 19 Mayıs 1981'de Adıyaman dağlarında esir düştü. Yakalandıktan 26 gün sonra, o sırada işkence merkezi olarak kullanılan Besni Tekel Tütün Deposu'nda işkence altında can verdi. Ser verip, sır vermeyen Yusuf Ali yoldaşı saygıyla anıyoruz.

27 Temmuz 2003 - Antepî Kel Hoca:

1965'te TÎP saflarında mücadelede atıldı, Dev Genç, THKO, THKO MB, TKEP örgütlerinde çeşitli kademelerde aktif görev aldı, 12 Eylül sırasında TKEP'ten ayrıldıktan sonra da birlikte davrandığı Emeğin Birlikçileriyle birlikte Suriye'ye geçti. Birkaç yıl burada mücadelesine devam eden Kel Hoca daha sonra Almanya'ya gitti.

27 Temmuz 2003'te aramızdan ayrıldı. Kel Hoca yoldaşı saygıyla anıyoruz.

Mustafa Çetiner,

Korubaşı Köyü, Gazipaşa, Antalya, 1958 - 1982: İsrail'in Lübnan işgali sırasında Filistinli ve Lübnanlı savaşçılarla Şkef kalesini savunurken siyonist işgalcilerin kurşunlarıyla can verdi. Saygıyla anıyoruz.

Mustafa Çetiner yoldaşın Kendi dilinden parti yaşamı:

"Ezen ve ezilenlerin bulunduğu sınıflı toplumlarda sınıfların çıkarları gereği sosyal yaşamlarından kaynaklanan düşünceleri doğrultusunda örgütlenmeleri diyalektik bir zorunluluktur. Sınıfsal ayrışmanın gelişim gösterdiği bir ülkede kim olursa olsun hiç kimsenin ortada durması mümkün değildir. Ya proleter sınıfın yanında yer alacaksın ya da burjuvazinin. ... Bu gerçek beni TKEP'in anası olan Emeğin Birliği hareketi ile tanıştırdı. ... 1978'de aday üye oldum. Aynı dönemde ilçe gençlik komitesine getirildim. Kısa bir süre sonra örgüt [asil. d.n.] üyeliğim kabul edildi. 1979'da ilçe yönetim organına getirildim. 1979 Şubatının 24'ünde kaçağa düştüm. (AP ilçe başkanının öldürülmesi nedeniyle. d. n.) 1980'de yapılan KOMSOMOL I. Kongresine delege olarak gittim ve KOMSOMOL yönetimine seçildim. 1981'de yurtdışına çıkarıldım. [Parti Kimlik Bildirim Formu'ndan. d.n.]

İmam Ateş,

Dersim, 1958 - 1982: İsrail'in Lübnan işgali sırasında Filistinli ve Lübnanlı savaşçılarla Şkef kalesini savunurken siyonist işgalcilerin kurşunlarıyla can verdi. Saygıyla anıyoruz.

İmam Ateş yoldaşın Kendi dilinden parti yaşamı: "Örgütle ilk ilişkim 1976 ortalarına dayanır. O dönemde 'Sovyet Sosyal Emperyalizmi' güncel tartışmaların başında geliyordu.

'Leninist Yol'da sorunun karşı konmaz bir şekilde konusu örgüte olan güvenimi daha da artırdı (THKO - MB kastediliyor. - dizgicinin notu.) 1977 sonlarına doğru Antalya'ya gittim.

Bu gödişim örgütten tamamen bağımsızdır. Orada bir sempatan olarak tüm (legal. d.n.) çalışmalara katıldım. GEB'in (Genç Emekçiler Birliği. d.n.) kuruluşundan sonra parti üyesi oldum ve il gençlik komitesinde görev aldım. Sıra ile il gençlik komitesinde, ... semt komitesinde çalıştım. 1980 yılında gençlik gazetesi EYLEM'in sorumlu müdürlüğüne getirildim...

.... Bir güc birliği bildirisi dağıtımı sırasında silahlı olarak yakalanıp tutuklandım. 11 Eylül 1980'de kefaletle tahliye oldum. 12 Eylül 1980'de sıkıyönetim makamlarınca ... aranır duruma düştüm. 1981'de yurtdışına çıktım (Suriye. d.n.)" [Parti Kimlik Bildirim Formu'ndan. d.n.]

Mustafa Kirmizigül

Gaziantep / Yavuzeli Kuzuyatağı köyü 1954, Ölüm tarihi 1979 Ağustos. Gaziantep / Yavuzeli kırsalında sivil faşist çetelerce çatışmada torağa düştü. Saygıyla anıyoruz.

Cevat Saim Çelen (Teğmen Ali),

Antalya, 1961 - 11 Ağustos 1986, TKEP üyesi, İsrail savaş uçaklarının bombardımanında Baalbek'teki Filistin mevzilerinde uçaksavarının başında şehit düştü.

Teğmen Ali yoldaşı saygıyla anıyoruz.

TEĞMEN ALİ'NİN GÜNLÜĞÜNDEN

Aşağıdaki notlar Teğmen Ali'nin günlüğünden alınıp, TKEP'in yayın organı Birlik Yolu'nda yayınlanmıştır.

Kasım 1984

Güneşli bir gün yaşıyor tüm Beyrut. Hava o kadar sıcak ki; adeta bir yaz günü. Şemlan kasabasında bulunan Radar Tepesi'nden (74 nolu asker kodlu tepe) bir yandan Beyrut'u seyrediyor; bir yandan da satranç oynuyoruz. Beyrut, tüm ayrıntılarına kadar görülebiliyor. Ve karşımızda Sukul el Garb bölgesi bulunuyor; onun arkasında Doğu Beyrut uzanıyor. Bulunmuş olduğumuz tepe Yeşil Hat'a çok yakın. Ateş hattı olarak 600 metre. Beyrut Havalanı'na uçaklar kalkıp iniyor. Bu arada 6. Filo'ya bağlı iki savaş gemisi Beyrut açıklarında gözükyor. Ve aynı anda İsrail hücumbotları da Beyrut önlerinde seyrediyor. Öğleden sonra top ve uçaksavar ateşi başladı. Ve hemen alarm durumu alıyoruz. Yeşil Hat'ı aradım telsizle. Yeşil Hat üzerinde hiçbir şey olmadığı bildirildi. İleri gözcüler de hiç bir gelişmenin olmadığını bildirdiler.

Tabur Komutanlığı'nı aradım. Tabur komutanı da hiçbir şey bilmediğini belirtti. Daha sonra Sosyalist Partisi'nin kanalını açarak aradım ve ne olduğunu sordum. Şu yanıtı alıyorum: Sosyalist Partili bir savaşçının düğününün olduğunu, bunun için de tank- ve uçaksavarların atış yaptıklarını...

Tabii ki, biz de derin bir nefes alarak, kahvemizi içmeye ve satranç oynamaya devam ediyoruz.

Günlerden 3 Aralık 1984. Saat 10.00'a doğru hava gerginleşiyor. Yeşil Hat üzerinde tek tük silah sesleri gelmeye başlıyor. Saat 14.00'te ise karşılıklı top ateşi başladı.

Mevzilenmiş olduğumuz tepe (74 nolu radar tepesi) Yeşil Hat'a 600 m. uzaklıkta.

Ve yaklaşık olarak 8 aydır aynı tepede mevzilenmiş bulunuyoruz.

Saat 14.15'te telsizle Tabur Komutanlığı'nı aradım; ne yapmamız gerektiğini sordum.

Çatışmaya katılma emri verildi.

Teğmen Ali

KKP

**Güney Lübnan'da
Filistinli Gerillalarla
Birlikte
İsrail Hava
Bombardımanında
Uçaksavar Başında
Ölümsüzleşti!..**

**CEVAT SAİM ÇELEN
(TEĞMEN ALİ)
1 AĞUSTOS 1986**

